DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 172. Środa, 6 (18) Sierpnia. 1869 r.

Dziennik wychodzi codziennie oprócz Świąt uroczystych i Niedziel. - Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 487, jak i w innych miejskich kantorach.—Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8;—półrocznie rsr. 4;— kwartalnie rs. 2; miesięcznie kop. 67.—Bez odnoszenia prenumerata nie przyjmuje się. — Za odnoszenie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5;—w Urzędach Pocztowych: rocznie rs. 10;—półrocznie rsr. 5;—kwartalnie rsr. 2 kop. 50 i na te tylko termina przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po tejże cenie na te same termina, a na inne po kop. 92 na miesiąc.

Rok 6.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6; za 2-krotne kop. 9; za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadesłane do zamieszczania bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji.—Artykuły nieprzyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą 3 miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniom. — Listy przyjmują się tylko frankowane. — Artykuły i ogłoszenia nadsyłane do zamieszczenia *tegoż samego dnia*, powinny być dostawiane do Redakcji przed godziną 9 z rana.—Redakcja otwartą jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 12 do 1 po południu.

Nowy kantor obu Dzienników Warszawskich założony został przy handlu korzennym p. A. Wermesa, przy ulicy Nalewki w domu Kleinmana pod Nr. 2254*a*. nowy 30, naprzeciwko zwiniętego kantoru Szynkmana.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 6 (18) Sierpnia.

Zatwierdzenie ustawy. — Najjaśniejszy Pan, zatwierdziwszy w dniu 7 lipca przejrzaną ustawę dyscyplinarną, Najwyżej polecić raczył: 1) W miejscowościach, gdzie nie jest jeszcze wprowadzona ustawa wojskowo-sądowa, mają być pozostawione bez zmiany obowiązujące dotąd przepisy względem przenoszenia żołnierzy do kategorji karnej. 2) Co do pociągania wojskowych niższych stopni do kar cielesnych i prowadzenia protokółów karalności, mają być przestrzegane dołączone przepisy i formalności (*).

Rozkaz do wojsk, z dnia 31 lipca. Z powodu zaszłych w wydziale wojskowym wątpliwości, na czem polega wykonanie ze strony władzy wojskowej, odbieranych od właściwych władz cywilnych żądań względem zatrzymania osób wojskowych za długi, rada wojenna uchwaliła co następuje: Po odebraniu od właściwej władzy żądania o osobistem zatrzymaniu za długi wojskowych oficerów, władza wojskowa obowiązana jest wciągu 24 godzin, zarządzić przyaresztowanie sztabs i ober oficerów na odwachu, a jenerałów w mieszkaniu, a następnie zaraz uczynić przedstawienie o uwolnienie aresztowanego ze służby, nie przerywając do dnia uwolnienia pobieranej przezeń płacy, a po uwolnieniu oddawać zatrzymanego władzy cywilnej, dla dalszego postąpienia z nim podług prawa. Przytem czas zostawania pod aresztem, zaliczać do terminu zakreślonego zamknięcia podług wysokości długu. Uchwała ta uzyskała najwyższą sankcję. (*Rus. Inw.*)

Uwolnienie od obowiązków. Przez najwyższy rozkaz w wydziale wojskowym, z dnia 29 lipca, naczelnik powiatu sejneńskiego gubernji suwałkskiej, liczący się w piechocie armji podpułkownik *Kostogorow*, odwołany został od tych obowiązków, z pozostawieniem w piechocie armji. (*Rus. Inw.*).

Konwencja telegraficzna. Na mocy art. 56 międzynarodowej konwencji telegraficznej, zawartej w Paryżu 5 (17) maja 1865 r., odbyła się w Wiedniu w maju 1868 roku konferencja reprezentantów mocarstw do tej konwencji wpływających, którzy zawarli 9 (21) lipca tegoż roku zmieniony traktat telegraficzny. Zmiany i dodatki tego aktu, najwyżej zatwierdzone 22-go września 1868 r., przyjęte zostały przez rządy innych mocarstw (**).

Przywileje. Cudzoziemcowi John Wiliams Krary i asesorowi kolegjalnemu Michałowi Lwowowi udzielone zostały przywileje: 1) na machinę do wyrabiania cegły i innych wyrobów glinianych; i 2) na sposób wyrabiania żelaza z prętów i drutu, oraz na sposób wyrabiania tafli i blachy z tkanin drucianych. (*Gon. Urzęd.*)

Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego. — W dniu 8 (20) Sierpnia r. b. o godzinie 11-éj z rana w Warszawie w gmachu Władz Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego przy ulicy Mazowieckiej, na publicznem posiedzeniu tychże Władz, Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego zdawać będzie sprawę z czynności swych w upłynionem 1-m półroczu r. b. dokonanych.

W rozkazie Warszawskiego Ober-Policmajstra do Policji Wykonawczej za Nr. 216 wydanym, zamieszczono: Polecam komisarzom cyrkułowym, bezzwłocznie zrewidować wszystkie mostki na rynsztokach, tak miejskie jak i prywatne, a o tych, które okażą się potrzebującymi naprawy, co do miejskich odnieść się w ciągu trzech dni do inżyniera miasta, dostarczywszy w tymże terminie wykazy onych do wydziału 1-go powierzonego mi zarządu, o naprawę zaś prywatnych mostków, wezwać właścicieli domów, tak, aby do dnia 15 (27) sierpnia roku bieżącego, wszystkie w ogóle mostki, doprowadzone były do zupełnego porządku i zaopatrzone w zawiasy i kółka. O wykonaniu powyższego donieść mi w terminie oznaczonym.

Kasa Oszczędności Miasta Warszawy z kantorem pomocniczym w gmachu szkolnym przy Alei Belwederskiej pomieszczonym, w tygodniu upłynionym do dnia 3 (15) Sierpnia roku bież. włącznie, wydała książeczek nowych 68, na które, tudzież na dawniejsze w 411 wnioskach, złożono rs. 9,067 kop. 67. Na żądanie zaś 90 uczestników (prócz procentu rs. 30 kop. 96 należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów) wypłaciła rs. 4,016 kop. $2\frac{1}{2}$ i umorzyła książeczek 31; przeto uczestników 19,400, posiada kapitał rs. 699,896 kop. $91\frac{1}{2}$.

(*) Ustawa dyscyplinarna zamieszczona jest w Nr. 166 *Gońca Urzędowego*.

(**) Międzynarodowa konwencja telegraficzna, przejrzana w Wiedniu 21 lipca 1868 r., zamieszczona jest w N-rze 168 *Gońca Urzędowego*.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 6 (18) Sierpnia.

Dzisiejsza poczta bardzo jest uboga w wybitniejsze fakta, tembardziej, iż nienadeszły dzienniki paryzkie i belgickie, które nie wy-

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

NIEWOLNICY PARYZCY

przez Emila Caboriau.

CZĘŚĆ DRUGA.

TAJEMNICA RODZINY DE CHAMPDOCE.

XIII.

(Patrz Nr. od 259 z r. z. do 171).

Zaślubieni fatalnym jedynie losu wypadkiem, czuli wzajem do siebie głębszą urazę: dla Norberta Marja była zawsze tylko żoną, narzuconą mu przez despotyzm ojca, ona zaś nie mogła mu przebaczyć że ją poślubił pomimo jej woli i skłonności.

I nie było nikogo coby ich zbliżył i złączył, choćby przyjaźnia tylko!

Pan de Puymandour, zaraz nazajutrz po ślubie, opuścił ich zupełnie. Dla próżnego dorobkowicza jedyną teraz rozkoszą było przebiegać wzdłuż i wszerz całą okolicę, odwiedzać mnóstwo domów, w których mógł powiedzieć mimochodem, że księżna jego córka, jest najszczęśliwszą z kobiet.

Gdy Norbert, nazajutrz po śmierci ojca zapowiedział swój wyjazd do Paryża, pan Puymandour poparł ten zamiar gorąco; zdawało mu się bowiem, że pozostawszy sam w okolicy, obejmie niejako miejsce po zmarłym księciu i zapewne dla tym lepszego złudzenia siebie, przeniósł się na mieszkanie do zamku de Champdoce.

Dopiero po przybyciu do Paryża, Marja uczuła cały ciężar swojej gorzkiej doli! Jeszcze w Champdoce nie czuła się tak opuszczoną — co chwila oko jej spotykało znajome okolice, przyjazne twarze— odwiedzano ją tam niekiedy przynajmniej.

Tu wszystko było jej obcem, jak ona dla wszystkich obcą była!

Zamieszkawszy ogromny pałac przy ulicy Varennes, zdawało się jej że zginie w jego obszarach.

A przecież powinno było koniecznie podobać się jej, wspaniałe urządzenie tej prawdziwie magnackiej rezydencji.

Zmarły książę, tak skąpy dla siebie i dla syna, był wspaniałym i rozrzutnym tam gdzie szło o przygotowanie świetności dla ich przyszłych potomków. To też pałac przeznaczony dla jego prawnuków był rzeczywiście wspaniałym i utrzymanym tak, jak gdyby co chwila oczekiwał na przybycie swoich panów w przyszłości!

Norbert i Marja przybywszy tam, mogli sądzić że rezydencja ich paryzka była zamieszkaną ciągle, że zaledwie ją opuścili przed chwilą.

Trzech starych lokai, strażniczących tam ciągle, oświadczyło im zaraz na wstępie, że apartamenta ich są gotowe i że obiad podadzą wkrótce.

Jednakże Norbert, zostawiony samemu sobie, nie umiałby może urządzić się w Paryżu według wymagań i zwyczajów arystokratycznego świata, lecz zastąpił go w tem stary Jan, pamiętający świetne czasy domu Champdoce'ów: jakoż niebawem urządził on liczną i doświadczoną służbę, pokupował świetne powozy a stajnię napełnił końmi krwi czystej.

W dwa tygodnie po przybyciu do Paryża, pałac był już urządzony zupełnie.

Lecz dla młodej księżnej de Champdoce, ten zgiełk i ta ostentacja magnacka, nie ożywiały pałacu: wydawał się on jej zawsze pustym i milczącym, a służba podobną była w jej oczach do orszaku mar poruszających się w ciemności. Apartamenta były dla niej zbyt obszerne, zbyt wysokie; obicia wydawały się jej posępnej barwy, obrazy okropnie smutne a wszystkie meble ciężkie i za wielkie.

Mieszkała ona w tym obszernym pałacu, pod ciągłem wrażeniem jakiejś trwogi nieokreślonej, z sercem bijącem za lada szmerem... cała drżąca z przeczuciowej trwogi.

I koło tej pięknej, młodej samotnicy nie było ani jednej duszy, którejby powierzyć się mogła...

Nie widywała swoich dawnych przyjaciółek paryzkich, gdyż Norbert osądził je nie dość szlachetnie urodzeniem do towarzystwa swej żony. Zresztą oboje obchodzili jeszcze grubą żałobę i Norbert oświadczył, że nie będę oddawać ani przyjmować wizyt w tym roku.

Marja więc została samotną i opuszczoną zupełnie—i jakże miała zapomnieć o Jerzym de Croisenois?

A jednak, gdyby ojciec jej był więcej dbałym o

szły w zeszłą niedzielę, pierwsze z powodu imienin cesarza Napoleona, drugie z powodu uroczyście obchodzonego w kościele katolickim Wniebowzięcia Matki Boskiej. W Paryżu dzień niedzielny obchodzony był bardzo uroczyście, z powodu, iż przypadała w nim 100-letnia rocznica urodzin cesarza Napoleona I, do czego też przyczyniła się wydana z powodu tej rocznicy całkowita amnestja o której wspominał nasz telegram, jak również niedawno zapowiedziane przez cesarza liberalne ustępstwa, obecnie roztrząsane w senacie. Tak amnestja, jak i ustępstwa mają niejako wskazywać, że dynastja uważa się za utrwaloną, skoro swoim przeciwnikom otwiera szersze pole do działań, a wielu z nich znajdującym się w więzieniu lub za granicą, daje możność powrócenia na pole polityczne. To uczucie bezpieczeństwa i zaufania, jakie niby przewodniczyło tym krokom, nie omieszka sprawić we Francji przychylnego dla rządu cesarskiego wrażenia. Cesarz Napoleon jednak poniósł znaczną stratę przez zgon marszałka Niela, który odznaczył się jako dzielny wódz, szczególniej pod Solferino, jako energiczny administrator i wymowny mąż stanu na mównicy ciała prawodawczego. Lecz największą stratę w jego osobie poniosło stronnictwo szowinistów, którego był jednym z głównych filarów.—Podczas uroczystości niedzielnych, pomimo natłoku ludności w miejscach zabaw publicznych, o ile wiadomo z pierwszych raportów, nie zdarzyło się żadne nieszczęście.

Z Florencji donoszą, że następca tronu książę Humbert, ma być mianowany jeneralnym namiestnikiem królestwa i mieć stałą rezydencję we Florencji. Krótkie to doniesienie, nie objaśnia donioślości tej nominacji, i przypuszczać chyba trzeba, że może to być wstępem do abdykacji króla Wiktora Emanuela, na korzyść najstarszego jego syna,—abdykacji, o której od kilku lat już niejednokrotnie przebąkiwano.

Dzienniki londyńskie, po zamknięciu parlamentu, zajmują się bardziej sprawami stałego lądu, a szczególniej polityką Austrji, wyrażającą się w mowach i depeszach hr. Beusta. Za przykładem *Timesa* i *Daily News*, inne dzienniki jako to *Morning Herald* i *Morning Star*, potępiają mowy hr. Beusta, a z powodu jego częstych wzmianek o przyjaznych stosunkach z Francją, wykazują na jak wielkie niebezpieczeństwo naraża kraj, starając się za pomocą przymierza z Francją zniweczyć dzieło z 1866 roku.

Telegramy
Dziennika Warszawskiego.

Paryż, 18 (6) *sierpnia*. Cierpienia reumatyczne cesarza ustały. Cesarz odbył przejażdżkę po Saint-Cloud. Zapewniają, że ministrem wojny zostanie jenerał Leboeuf. Komisja senatu doszła do porozumienia co do wszystkich punktów uchwały senatu.

(Correspondenz Büreau).

Wiadomości telegraficzne.

* *Kijów, 2 (14) sierpnia.* Ich Cesarskie Mościowie wyjechawszy z Kijowa we czwartek, o godzinie 10-ej rano, raczyli przybyć pomyślnie do Odesy w piątek, o godzinie 10-ej rano. Najjaśniejszy Pan zaszczycił zaproszeniem na obiad p. Fligela, zarządzającego robotami na drodze żelaznej kijowsko-bałckiej, i łaskawie powinszował mu powodzenia robót. *(Golos).*

* *Niższy-Nowogród, 2 (14) sierpnia.* Jarmark schodzi cicho. Bawełny będzie do 60,000 pudów. Ceny jej są wysokie. Niektóre partje bawełny idą do Moskwy niesprzedane. Interesa z bawełną, wełną, marzanną, młodem winem, żelazem, herbatą, jeszcze nie miały miejsca. Przywóz futer nie wielki. Sukna, perkale i materje wełniane odchodzą dobrze. *(Tamże).*

* *Trjest, 14 (2) sierpnia.* Podesta wydał dwie proklamacje. Jedna zawiadamia o reskrypcie cesarskim co do rozwiązania trjesteńskiej milicji terytorjalnej, druga wzywa, ażeby w skutek tego rozwiązania nie było żadnej demonstracji. *(Cor. Bür.)*

* *Paryż, 15 (3) sierpnia.* Dekret cesarski z dnia wczorajszego, kontrasygnowany przez wszystkich ministrów, udziela, powołując się na dzisiejszą 100-letnią uroczystość urodzin Napoleona I-go, zupełną *(pleine et entière)* amnestję dla wszystkich skazanych za zbrodnie i przestępstwa polityczne; dalej za przestępstwa popełnione za pośrednictwem prasy, handlu księgarskiego, oraz zgromadzeń publicznych i stowarzyszeń. Inny dekret ogłasza amnestję dla wszystkich zbiegów armji i floty.—Pogrzeb marszałka Niel odbędzie się 17-go b. m. *(Wolffs T. B.).*

* *Paryż, 16 (4) sierpnia.* Wczorajsza uroczystość napoleońska przeszła spokojnie przy uczestnictwie ogromnych mas ludu. O żadnych wypadkach nieszczęśliwych dotychczas nie słychać. — Dzienniki poranne dziś nie wyszły. *(Tamże).*

* *Paryż, 16 (4) sierpnia.* Uroczystość imienin Napoleona, według telegramów, w całym kraju odbyła się spokojnie przy wielkim udziale ludności. Dekret amnestji wszędzie sprawił najlepsze wrażenie; wczoraj w Paryżu uwolniono z aresztu 153 politycznych więźniów. W Saint-Etienne uwolniono 56 osób, skazanych po większej części z powodu wypadków w Ricamarie. *(Tamże).*

* *Florencja, 14 (2) sierpnia.* Krąży pogłoska, że książę następca zostanie mianowany jeneralnym namiestnikiem królestwa, i że stale rezydować będzie we Florencji. *(Tamże).*

* *Madryt, 14 (2) sierpnia. Imperial* donosi: Według wiadomości z Castellon, miał miejsce w Sun-Mateo wybuch powstania karlistowskiego. Gwardja obywatelska odparła burzycieli. W Alfaro i Telegrabo zburzoną została linja kolei żelaznej. Komunikacja koleją żelazną zostanie wkrótce przywróconą, naprawienie zaś telegrafów wymaga dłuższego czasu. *(Cor. B.).*

* *Lizbona, 15 (3) sierpnia.* Izby zostały odroczone do 28-go b. m. Nowy gabinet ma w obu izbach znaczną większość za sobą. *(Wolffs T. B.).*

* *Bukareszt, 14 (2) sierpnia.* Książę Karol wyjechał dziś do Liwadji, w towarzystwie ajenta ruskiego Offenberga, prezesa ministrów Dymitra Ghiki i licznego orszaku. *(Tamże).*

* (Kurjerek miejski). I wciąż chmurno i słotno! zawsze jeszcze pod nieustanną groźbą deszczu lub burzy żyjemy. Oczywiście, lato tegoroczne chce nam po sobie długą zostawić pamiątkę—a jeśli jeszcze i jesień pójdzie za jego przykładem, to już za wiele tych pamiątek będzie...

— Na przyszły sezon już chyba zmniejszy się u nas liczba przedsiębiorców teatrzyków ogródkowych—zniechęcą ich pewnie, tak straty poniesione w tym roku, jak zamiar dyrekcji wybudowania letniego teatru na wielką skalę, który bardzo naturalnie zabsorbowałby samą śmietankę dzisiejszej publiczności ogródkowej.

— Na pociechę, wśród deszczów, przysłano nam galary z jabłkami, które stanąwszy pod mostem Aleksandrowskim, nęcą ku sobie mnóstwo osób, szczególniej zaś gospodyń pragnących nabyć tanio znaczniejszą partję tego zakazanego owocu!

— Onegdaj, przed nowo wzniesionym domem p. L. Kronnenberga przy ulicy Mazowieckiej, rozpoczęto asfaltowe roboty.

— Pomimo stagnacji handlowej i kryzysów pieniężnych, Warszawa jednak buduje się i spekuluje. P. Worowski znany przedsiębierca buduje tu przy ulicy Krochmalnej fabrykę tkanin jedwabnych, włosianych i wełnianych, a p. Wedel cukiernik, sławny z wybornych ciast i wyrobu czekolady, wzniósł już budynek przy ulicy Szpitalnej, przeznaczony jedynie na fabrykę czekolady, z machiną parową, w której wyrabiać będzie na wielką skalę najwyższe nawet gatunki tego przysmaku, po cenach niższych niż dotąd, jeżeli zwłaszcza, jak się tego spodziewać należy, produkowana na tak rozległą skalę czekolada znajdzie odpowiedni rozkup. Fabryka ta rozpocznie swą czynność za dwa miesiące i wtedy o jej urządzeniu i sile produkcji obszerniejsze damy szczegóły.

---

szczęście jedynaczki niż o własną pychę — byłaby została żoną Jerzego i w tej chwili byliby zapewne gdzieś w czarownym zakątku Włoch oddani najsłodszym uczuciom... gdyż Jerzy kochał Marję... gdy tymczasem Norbert wiódł życie szalone, jedno z tych jakie w Paryżu zwłaszcza, prowadzi koniecznie do ruiny i samobójstwa.

Zaraz po przybyciu, zaprezentowany przez swego wuja, kawalera de Septoair w klubie * przyjęty tam został z uniesieniem radości.

Młody książę nosił nazwisko historyczne, a wieść szerzona wszędzie, potrajała i tak już ogromny jego majątek. Nic dziwnego przeto, że został od razu porwany w wir uciech, pieszczony, otoczony ciągle zgrają pochlebców i przyjaciół.

Czując że brak głębszej edukacji zagradza mu drogę do odznaczenia się w świecie dystyngowanym, postanowił odznaczyć się przez ekscentryczne życie złożone z marnotrawstwa i nadużyć wszelkiego rodzaju... słowem, postanowił gardzić niejako zwyczajami modnego świata.

Rozrzucał więc złoto garściami, zaprowadził u siebie stajnię koni wyścigowych, odbył szczęśliwie kilka pojedynków i pokazywał się wszędzie w towarzystwie kobiet straconych...

Dnie przepędzał na koniu lub w szkole fechtunku i strzałów, do celu a noce na grze i biesiadach. Żona nie widywała go wcale, powracał bowiem do pałacu o świcie, pijany i zgrany grubo.

Wprawdzie stary Jan, wierny sługa starożytnego domu oburzał się na taki widok i raz nawet ośmielił się wyrzec do księcia:

— A honor domu! a nazwisko wasze, mości książę!

— Co mię to wszystko obchodzi! odrzekł mu Norbert, bylebym tylko żył prędko i umarł czemprędzej!...

Jedna wszelako myśl, jedno wspomnienie z przeszłości, nie zatarło się dotąd w umyśle czy w sercu Norberta—było to wspomnienie Djany!

Pośród takiego życia upłynęło pół roku może, gdy pewnego pogodnego dnia po południu, w miesiącu lutym, książę przejeżdżając przez pola elizejskie, spostrzegł jakąś damę jadącą w przepysznym powozie odkrytym, która mu skinęła głową przyjaźnie. Dama osłonięta była bogatem futrem aż pod brodę i dla tego Norbert nie mógł jej poznać od razu—sądząc jednak że to jedna z bogiń zakulisowych, z któremi w ścisłych żył stosunkach, spiął konia i zrównał się wkrótce z drzwiczkami jej powozu.

Wtedy dopiero, spojrzawszy na jadących zadrżał i o mało nie spadł z konia— zobaczył bowiem Djanę—dziś już hrabinę de Mussidan!

Jednakże oprzytomniawszy nieco, galopował ciągle obok jej powozu i nie mógł oderwać spojrzeń od oczu dawnej kochanki, błyszczących i teraz jakimś ogniem, siejących promieniami jak brylanty w świetle.

Nakoniec jednak Norbert uczuł że trzeba było coś przemówić, choćby tylko dla samej przyzwoitości, zwłaszcza że służba hrabiny z kozła powozu poczęła nań zwracać uwagę — wyjąkał więc nieśmiało:

— Pani w Paryżu?..

— Tak mości książę.

— I czy oddawna?

— O! już od dwóch miesięcy ja i mój mąż mieszkamy w Paryżu.

— Już od dwóch miesięcy! powtórzył machinalnie książę.

— Ani mniej ani więcej — chociaż wśród ciągłych zabaw i zajęć, sama nie wiem doprawdy, kiedy mi ten czas upłynął.

Zatrzymała się nagle — sarkastyczny uśmiech przebiegł po jej ustach i rzekła po chwili:

— Ale powiedz mi pan, jak się miewa księżna de Champdoce—czy podoba sobie pobyt w Paryżu?

Norbert zbladł i poczerwieniał z kolei.

— Księżna... wyjąkał głosem wzruszonym z gniewu... księżna...

Pani de Mussidan nie pozwoliła mu skończyć tak mozolnie rozpoczętego frazesu — wydobyła rękę z pod futra i podając ją Norbertowi ozwała się z uśmiechem:

— Spodziewam się że teraz jesteśmy już przyjaciołmi,.. dobremi przyjaciołmi? A więc... do widzenia książę! *(d. c. n.).*

— Na prowincji wciąż jeszcze odbywają się koncerta: w przeszłym tygodniu aż dwie takie muzykalne uczty spożyto w Nowej Aleksandrji, przy udziale amatorów obojej płci przybyłych z Warszawy.

— W Kaskadzie, jak o tem już donosiliśmy, ma być urządzony park dla spacerujących konno—teraz dowiadujemy się, że w roku przyszłym otworzony tam zostanie zakład wód mineralnych.

— Adam Herman wiolonczelista, powrócił już z artystycznej wycieczki— zaś pp. Jankowski i Czarnocki w przejeździe przez Ciechocinek, nie dawali tam koncertu z powodu spóźnionej już pory.

— Wczoraj na dziewiętnaste już przedstawienie „Pięknej Heleny”, publiczność zgromadziła się licznie i bawiła arcy-wesoło. *Al.*

* (Wiadomości gospodarskie. — Handel zboża). W okolicach Nowej-Aleksandrji (powiat nowo-aleksandryjski gubernja lubelska), podług korespondencji do *Gaz. Pols.* z dnia 19 (31) lipca, zbiór żyta już prawie ukończony; czynione próby omłotu okazały rezultaty bardzo pocieszające; kopa średniej więzi wydało celnego ziarna korcy trzy (?). Żyto tegoroczne w ogólności jest bardzo piękne, kłosy pełne i ważne. Nowe żyto okazało się już na targach tamtejszych i płacono za korzec po rs. 3 kop. 50. Nie podlega wszakże najmniejszej wątpliwości, że w dalszym czasie, więcej sprzyjającym omłotowi, po załatwieniu ważniejszych robót niedozwalających gospodarzowi zająć się młocką, cena ta ulegnie znacznemu zniżeniu, obok spodziewanego urodzaju kartofli. W niektórych miejscach tamtych okolic, w celu pewniejszego dostania robotnika, w drugiej połowie lipca, około 8 (20), zaczęto kosić żyto jeszcze nawet nie zupełnie dojrzałe; spadłe następnie i przez kilka dni trwające deszcze, nietylko że zbiorowi przeszkodziły, ale nawet spowodowały porośnięcie ziarna, a przez to znakomite straty. Obecny czas pogodny, sprzyja zbiorowi pszenicy, tego ziarna, stanowiącego główne źródło intraty rolnika; to też kupcy zbożowi i komisanci nader czynnie zajmują się obecnie zakupywaniem zboża, a szczególniej pszenicy, z dostawą na pierwsze dnia września r. b. O zakupywaniu zaś zboża na dostawy zimowe nie słychać; dopiero jarmark łęcznieński w d. 20 sierpnia (1 września) każdorocznie rozpoczynający się, daje sposobność tak sprzedającym, jak i kupującym, poczynienia stosownych w tej mierze układów. — Handel zbożem z zeszłorocznych zbiorów w obecnej chwili za skończony uważać można; zapasy bowiem wszelkie w zupełności są wyczerpane, a śpichrze tak tamtejsze jak i kazimierskie, oddawna już są opróżnione, i przysposasabiają się do umieszczenia zbóż z tegorocznych zbiorów. W ciągu dwóch ubiegłych miesięcy, wysłano z tamtąd wodą, w rozmaite miejsca, żyta korcy 1,570, pszenicy 320, jęczmienia korcy 80, mąki pszennej pudów 1,129, pszennych i żytnich otrąb pudów 4,335 i t. d.

* (Wypadki miejskie). W dniu 3 (15) bieżącego miesiąca, nadzorca ochrony Marjińskiej, dymisjonowany kandydat, Iwan Łożkin, opuścił ochronę i w dniu onegdajszym na wysepce r. Wisły, wprost majątku Potok około Marymontu, znaleziony został powieszonym. Przyczyną samobójstwa, jak wnosić należy, było oddawanie się nałogowi pijaństwa i roztrwonienie pieniędzy. Władze właściwe o wypadku tym zawiadomiono. — W dniu onegdajszym, Władysław Kubacki, robotnik kominiarski części 2-ej straży ogniowej, wycierając komin w domu dwupiętrowym pod Nr. 460, spadł z dachu na bruk i tak mocno potłukł się, że życie jego znajduje się w niebezpieczeństwie. Kubacki, po udzieleniu mu pomocy lekarskiej, odesłany został do szpitala Dzieciątka Jezus. — Mindla Kwitner, żona subjekta handlu pod Nr. 2240c zamieszkała, porodziła troje dzieci, z których dwoje płci żeńskiej, wkrótce zmarło, a syn i matka w niebezpiecznym znajduje się stanie. — W cyrkule Łazienkowskim, znaleziony został na ulicy Wspólnej, wyrobnik Jan Filipczyk, pijany do utracenia zmysłów i mocno pokaleczony przy upadnięciu na bruk. Człowiek ten do szpitala Dzieciątka Jezus, na kurację odesłany został.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj* rs.	1 kop. $18\frac{1}{2}$	*dziś* rs.	1 kop. $18\frac{1}{2}$.
Za frank	„ „	— „ $32\frac{1}{2}$	„ „	— „ $32\frac{1}{2}$.
Za złoty reń.	„ „	— „ 66	„ „	— „ 66.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może tylko służyć za wskazówkę.

---

* (Podróż Najdostojniejszych Osób). Kordspondent *Mosk. Wied.* donosi z Korfu pod d. 22 lipca (3 sierpnia) co następuje: „Wczoraj miasto nasze zostało uszczęśliwione przyjazdem Najdostojniejszego Rodzica naszej najukochańszej monarchini, Wielkiego Księcia Konstantego Mikołajewicza. Widziałem już wiele uroczystych powitań i przyjęć, wiele urzędowych uroczystości, lecz nigdy nie widziałem jeszcze tak serdecznego, nieudanego zapału, jak ten, który opanował tutejszą ludność grecką na widok ruskiego Wielkiego Księcia. Jego Cesarska Wysokość raczył przybyć do naszego miasta wczoraj, o godzinie 11-ej rano. Zaledwie zjawiła się tylko u wejścia do przystani korweta *Askold*, wioząca Jego Ces. Wys., gdy zewsząd zaczęła się gromadzić na plac Połączenia masa ludu, oczekując z niecierpliwością ujrzenia Rodzica swej monarchini. Kiedy korweta stanęła na kotwicy, udali się tam Najjaśniejsi Państwo z licznym orszakiem na spotkanie Dostojnego Gościa. Z twierdzy i stojących w przystani statków, rozpoczęto salwę armatnią, okręty przystroiły się we flagi, a w cerkwiach prawosławnych rozpoczęto uroczyste bicie w dzwony. Nareszcie łódź, na której udali się do korwety Najjaśniejsi Pańswo, powróciła do brzegu, i wysiadła z niej królewska para z Wielkim Księciem. Ta to chwila właśnie była jedną z najuroczystszych. Z hukiem dział i odgłosem dzwonów zlało się i powszechne, jednomyślne „zito” (niech żyje!), którem lud witał ruskiego Wielkiego Księcia. Powtarzam, iż nigdy jeszcze nie zdarzyło mi się widzieć ludności miasta Korfu w uniesieniu tak pełnem zapału, jak wczoraj. Nie było to przyjęcie urządzone, oficjalne Dostojnego podróżnika. Lud okazał widocznie, że przyjmuje pokrewnego sobie Wielkiego Księcia, jednej z nim wiary i Ojca swej monarchini. Wielki Książę, jak to wam wiadomo, przybył tu na chrzest swego nowonarodzonego wnuka, księcia Jerzego. Chrzest święty odbędzie się we czwartek, d. 24-go sierpnia.

* (Podróż księcia Rumunji). *Telegraf noworosyjski* donosi jako pogłoskę, że ks. Karol Rumuński wsiądzie na parostatek w Sulinie i przybędzie do Odesy 3 sierpnia, zkąd uda się do Liwadji.

* (Ofiary). Podług doniesienia *Gońca Urzędow.*, na korzyść zostającego pod opieką Najjaśniejszej Pani towarzystwa pielęgnowania ranionych i chorych wojowników, od 1-go lipca do 1-go sierpnia 1869 roku wpłynęło 72,775 rsr. $99\frac{1}{2}$ kop.

* (P. Wałujew). Podług doniesienia gazety *Nowoje Wremja*, powrócił 27-go lipca z zagranicy do Petersburga sekretarz stanu p. Wałujew, a 29-go zasiadał jako prezydujący w dyrekcji banku eskontowego i pożyczkowego.

* (Otwarcie banku). Podług doniesienia gazety *Gołos*, 31-go lipca odbyło się uroczyście otwarcie nowo-założonego „petersburgskiego banku eskontowego i pożyczkowego.” W obecności członków dyrekcji banku i licznego zgromadzenia gości, jako to, reprezentantów zakładów kredytowych, stanu kupieckiego, rady miejskiej i t. d. odprawione było nabożeństwo, po czem zaproszono gości na śniadanie. Obszerny, a nawet zbytkowy lokal banku, na rogu perspektywy Newskiej i ulicy Michajłowskiej, w domu księżnej Meszczerskicj, mieści w sobie wszelkie warunki komfortu, jakim zwykle odznaczają się większe banki zagraniczne. *St. Pet. Wied.* donoszą, że czynności banku rozpoczęły się w tymże dniu, a 1-go sierpnia bank cesarstwa rozpoczął wydawanie intermialnych dowodów na nowe 5% bilety bankowe.

* (Komunikacja z Azją środkową). Dziennik *Mosk. Wiedom.* podaje wieść, że towarzystwo zachęty ruskiego przemysłu i handlu roztrząsało w tych dniach kwestję udoskonalenia handlu ruskiego z Azją środkową i dla skuteczniejszego osiągnięcia celu, ułożyło projekt otwarcia komunikacji wprost od zatoki Krasnowodskiej na morzu Kaspijskim do Amur-Darji, z urządzeniem portu i składów, gdzieby mogły bezpiecznie być składane wysyłane produkta. Droga ta będzie miała długości 600 wiorst zamiast 3,250 wiorst, po drodze obecnie idącej przez Samarę, Orenburg i Taszkient.

* (Sprowadzanie machin). *Mosk. Wied.* donoszą, że Najjaśniejszy Pan Najwyżej zezwolić raczył na sprowadzanie bez opłaty cła machin i warsztatów, zamówionych w Solingenie u p. Bickmana dla warszawskiego zakładu przerabiania broni.

* (Zaprzeczenie). W tegorocznym 127 numerze gazety *Nowoje Wremja* czytamy: „Słychać, że przy uniwersytecie tutejszym, z początkiem roku akademickiego ma być założone takież stowarzyszenie dla wspierania niezamożnych studentów, jakie niedawno ustanowione zostało przy akademji medyczno-chirurgicznej. Główny udział w temże i rozrządzanie funduszami, jak słychać, ma być pozostawione studentom.” Z tego powodu w dziale urzędowym *Goń. Urzęd.* piszą: „Pogłoska ta, o projekcie zupełnie przeciwnym przepisom uniwersyteckim, jest całkiem bezzasadna.”

* (Kontrola służących). Nieraz już objawialiśmy życzenie, iżby kontrolę prywatną służących, nieodpowiadającą potrzebom wynajmujących, zastąpić przez kontrolę urzędową. Z wielkiem naszem zadowoleniem przeczytaliśmy w *Gońcu Urzędowym* N. 167 „propozycje co do uorganizowania w ekspedycji adresowej kontroli służących w Petersburgu”. Oto co między innemi piszą w tym artykule: „Aby dostarczyć ekspedycji środki materjalne dla urzeczywistnienia tego wszystkiego, dostatecznemby było, jak się zdaje: 1) Aby każdy zapisywany do księgi alfabetycznej, przy wnoszeniu opłaty adresowej, wnosił oddzielnie po 5 kop. za kwit tego zapisu, nabywając tym sposobem prawo otrzymywania z ekspedycji wiadomości o miejscach tego rodzaju dla wstąpienia do służby, jakie pragnie otrzymać—wiadomości, którą ekspedycja będzie w stanie wydawać mu, skutkiem tego. 2) Iż wszystkim pragnącym wynająć sobie służących wolno będzie oznajmiać swe żądania ekspedycji adresowej, wnosząc za kwit o tem oznajmieniu po 20 kop. Ekspedycja adresowa będzie wnosiła podobne oznajmienia pod oddzielny alfabet, który posłuży jej za źródło do wspomnionych informacij. Wynajmującym zaś będzie wydawaną bezzwłocznie lista pragnących przyjąć służbę takiego rodzaju, jaka jest potrzebna wynajmującemu, z dokładnem oznaczeniem ich świadectw na dawnych biletach adresowych. Zamierzonem jest także zastąpić istniejące bilety adresowe, książeczkami, w których wynajmujący, oprócz świadectwa, mogliby zapisywać, jeśli zażądają, i spis rzeczy, jakie oddawane są przez nich służącym dla przechowania lub używania, z pokwitowaniem przyjęcia takowych ze strony wynajmujących się służących”.

KORESPONDENCJA DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Gdańsk, 14 sierpnia.

Pogoda w tym tygodniu była bardzo zmienna, codziennie prawie mieliśmy dość silny deszcz. Wiatr zachodni.

W Anglji południowej rozpoczęto żniwo od kilkunastu dni, a jakkolwiek dotąd o rezultacie tegorocznych sprzętów opinjować nie można, to jednakże się zdaje, że nadzieja obfitych zbiorów znacznie się zmniejszyła. Dla tego pszenica krajowa w przeciągu tygodnia podniosła się w cenie o 2 do 3 szylingów na kwarterze, towar zaś zagraniczny łatwy ma odbyt i droższy o 2 szylingi, jak w zeszłym tygodniu. Jęczmień i groch o 1 szyling droższe.

W środkowej i północnej Francji dotąd zaledwo trzecią część pszenicy z pola zwieziono i to po większej części w stanie wilgotnym. Podług opinji powszechnej, Francja w tym roku zaledwo średni urodzaj mieć będzie; targi przeto z dnia na dzień się ożywiają i ceny pszenicy w tym tygodniu na wszystkich placach o 80 cent. do 1 franka 25 cent. na hektolitrze się podniosły. Żyto także więcej żądane l o 25 do 45 cent. na hektolitrze droższe, jak w zeszłym tygodniu.

Na naszym placu w skutek pomyślniejszych depesz zagranicznych, pszenica wszystkich gatunków miała łatwy odbyt i podniosła się stopniowo o 25 do 30 guld. na łaszcie. Towar wyborowy jasny i wysoko pstry był szczególniej żądany. Żyto świeże również chętniejszych znajdowało kupców i ceny od poniedziałku do piątku o 20 do 25 guld. na łaszcie się podniosły, dziś zaś w skutek słabszych notowań zagranicznych o 3 guld. się cofnęły. Rzepik żądany i droższy, jak w zeszłym tygodniu, o 30 do 45 guld. na łaszcie. Ceny jęczmienia i grochu mają również tendencję do wzmocnienia się.

Sprzedano w tym tygodniu pszenicy łasztów 1,000, żyta 300, rzepiku 400. Płacono za korzec wagi polskiej pszenicy białej funt. 241—250 od złp. 55 gr. 7 do złp. 55 gr. 14; pszenicy wysoko-pstrej funt. 243—254 od złp. 54 gr. 5 do 57 gr. 26; pszenicy jasno-pstrej funt. 245 — 253 od złp. 51 gr. 25 do 55 gr. 16; pszenicy ordynaryjnej funt. 235 — 250 od złp. 45 gr. 25 do 49 gr. 2; żyta funt. 231 — 245 od złp. 36 gr. 17 do 39 gr. 3; jęczmienia od złp. 25 gr. 27 do złp. 29 gr. 18; grochu od złp. 37 gr. 1 do 38 gr. 26; rzepiku pięknego od złp. 62 gr. 15 do złp. 65 gr. 8; rzepiku średniego od złp. 55 gr. 2 do złp. 58 gr. 10.

Kursa zamian: Amsterdam $143\frac{1}{2}$, Hamburg $151\frac{3}{8}$, Londyn $6.24\frac{3}{8}$. Paryż $81\frac{5}{12}$, Warszawa $76\frac{5}{8}$.

Aleksander Makowski i Sp.

Austria i Ziemie słowiańskie.

* (Wyjazd cesarza). Cesarz wyjechał 14-go b. m. do Garatchausen, aby przewieść cesarzowę ztamtąd do Ischl. Po dwóch tygodniach cała rodzina cesarska zajmie rezydencję w Schönbrunn, a później nieco, prawdopodobnie w końcu września, uda się na kilka tygodni do Węgier. *(Nordd. Allg. Ztng.).*

* (Delegacje). Od dwóch dni delegacja austrjacka mozoli się nad roztrząsaniem budżetu wojskowego, a wyższa polityka, gra naturalnie i przy tym przedmiocie ważną rolę, gdyż hr. Beust w dniu 13-m b. m. nie zaniedbał, jako wierny sprzymierze-

niec swego kolegi, barona Kuhn, zjawić się na ławie ministerjalnej. Ze strony komitetu występowało znowu przy tej okoliczności dwóch sprawozdawców. Dr. Banhans, w imieniu większości radził, przyjąć etat, po wykreśleniu w ogóle 3,621,846 guldenów; sprawozdawca zaś mniejszości, dr. Rechbauer, przemawiał za znaczniejszemi wykreśleniami i motywował swój wniosek w sposób nader wymowny. Deficyt chroniczny, mówił dr. Rechbauer, nasuwa do serca każdemu patrjocie pytanie, czy mamy zginąć zupełnie, czy co innego począć? Austrja nie może dłużej znosić dotychczasowych kosztów na armję; podwyższenie podatków musi w każdym razie doprowadzić do ruiny, nie pozostaje zatem nic innego, jak zredukować wydatki, na cele militarne do stopy zgodnej z żywotnością monarchji. Po p. Rechbauer, na posiedzeniu dnia 13-go b. m. jeszcze 14-tu mówców głos zabierało. Pomiędzy delegowanymi, którzy stawali w obronie wniosku mniejszości, należy wspomnieć szczególniej o hr. Spiegel. Sądził on, że delegacje koniecznie potrzebują zyskać sobie u ludu sympatję, a to naturalnie stać może wtedy tylko, jeśli będą się starały zasłaniać opodatkowanych od przeciążenia. Mowy za wnioskiem większości, czyli właściwiej za zupełnemi żądaniami ministra wojny, w braku lepszych argumentów wracali do starej piosnki, przedstawiając położenie rzeczy jako nadzwyczaj zagrożone. Również i obrona z jaką hr. Beust wystąpił na korzyść budżetu wojskowego do tego się ściągała. Kanclerz państwa dowodził, że na później oszczędzi się daleko większych wydatków, jeśli teraz udzieli się ministrowi wojny wszystko, iż to jest istotnem poparciem polityki pokoju, jeśli państwo naraża się bagnetami, a przytem hr. Beust skorzystał ze sposobności, aby oświadczyć, iż fałszywe jest zdanie, jakie kładą w usta cesarzowi Napoleonowi, iż się z trupem (Austrją) sprzymierzać nie chce. Książę Mensdorff-Dietrichstein, jak wiadomo, minister spraw zagranicznych w 1866 r. utrzymywał, iż ówczesna porażka Austrji spowodowana była tylko niedostateczną gotowością wojenną. Położenie polityczne jest teraz znowu nader groźne, i należy o tem myśleć, iżby można było spokojnie oczekiwać wszelkich nadchodzących ewentualności.— Dnia 14-go sierpnia rozprawy toczyły się bardziej na gruncie faktycznym, gdyż zaraz z początku posiedzenia podniósł się sam minister wojny, aby usprawiedliwić utworzoną przezeń organizację armji, oraz wymagane na ten cel wydatki. Oświadczył on, iż może to uczynić pod wszelkiemi względami, jakie przedstawia organizacja wojska, to jest pod względem politycznym, konstytucyjnym, wojskowym i ekonomicznym. Polityczne położenie świata wymaga dla Austrji armji 800,000 ludzi, z wyłączeniem pogranicza wojskowego, a zmniejszenie tej cyfry zdaje mu się obecnie równie niepodobne jak to, iżby od Austrji żądano, aby dała początek rozbrojeniu. Jeden z jego poprzedników, jenerał Frank, odpowiedział na podobne wymagania frazesem, który zacytował także jeden z mówców przy rozprawach nad zniesieniem kary śmierci, a mianowicie: „Niechaj panowie mordercy zaczynają," a ten frazes musi dziś baron Kuhn potwierdzić, gdyż bynajmniej nie jest pewnem, czy od 1863 r. liczba „panów morderców" zmniejszyła się. Wzgląd militarny organizacji wojskowej zasadza się głównie na tem, iżby maximum sił rozporządzalnych postawić na placu boju. Dawniej można było wprawdzie wystawić w pole 700,000 ludzi, gdy tymczasem teraz przez powiększenie piechoty o 90 batalionów i przez utworzenie szóstych batalionów 5 — 600,000 ludzi rzeczywiście użytych być może. Co się tyczy ekonomicznej strony organizacji, to areopag wojskowych, ekonomicznie i fachowo wykształconych, musi dać świadectwo mówcy, iż niepodobna jest osiągnąć niższego budżetu wojskowego. Po mowie ministra wojny, zawiązano rozprawy specjalne, ale te nie przedstawiają nic wybitniejszego i ciekawszego, i dla tego co najwięcej wspomnieć tu należy, iż w wydatkach na wojsko przyjęto nawet mniejsze wykreślenie od tego, jakie proponował komitet większości. Rząd nie był zadowolony z delegacji, ale nie bardzo zbudowanemi będą opodatkowani ową hojnością panów delegowanych. (*Nordd. A. Z.*).

Prusy i Niemcy.

* (Nota p. Thile). *Spener Ztg.* ogłasza notę p. Thile do barona Werther, posła pruskiego w Wiedniu z 4 sierpnia. Nota pomieniona czyniąc aluzję do oświadczeń p. Beusta w delegacjach, w przedmiocie postawy Prus względem Austrji i Niemiec południowych, uważa jako fakt niezwykły, iżby komunikacje rządowe dotyczące rządu obcego, komunikacje dążące do wpływania na opinję publiczną, czynione były w formach dozwalających domyślać się niedokładności, ponieważ delegacje postanowiły nie dopuszczać tych komunikacji do jawności. W obec oświadczeń kanclerza państwa, wypowiadającego, że wskazuje delegacjom stosunki Austrji i Prus jako niezbyt zadowalniające, ponieważ Prusy, przez swe przymierza z państwami południowemi pogwałciły zaraz z początku traktat praski, i że rezultat ten nie jest zaprzeczany przez Prusy, lecz owszem milcząco przyznawany przez nie, nota pruska dowodzi, że rząd pruski, do dziś nie spotkał się nigdy z podobną opinją, że traktat praski nie zawiera nic, coby ograniczało swobodę Niemiec południowych w zawieraniu pomiędzy sobą traktatów dogodnych dla obu stron; że właśnie traktat praski zawiera nawet wezwanie izby dążono do unji narodowej między Niemcami południowemi a Niemcami północnemi. Jasność osnowy traktatu pokoju nie wymagała dotychczas oświadczenia iż zdanie p. Beust „jakoby przymierze z państwami południowemi, były przeciwne owemu traktatowi" jest nieuzasadnione. Ale po objawieniu podobnego zdania przeciw któremu p. Werther prawdopodobnie protestował, przez p. Beusta koniecznie było przyodziać tę protestację w formę urzędową. Co się tyczy mniemanego zarzutu kanclerza cesarstwa, jakoby Prusy nie odpowiedziały na pojednawcze zabiegi Austrji, nota pruska dowodzi, iż ze strony gabinetu cesarskiego, nie zrobiono najmniejszej aluzji wykazującej zamiar zbliżenia, i że tymbardziej nie probowano zbliżenia rzeczywistego. Nota stwierdza następnie szczególniejszą powściągliwość zachowywaną przez Austrję względem związku północno-niemieckiego, powściągliwość charakteryzującą się faktem, iż p. Wimpffen nie miał stosunków z panem Bismarkiem od wiosny 1868 r., co musi wynikać z instrukcji udzielonych p. Wimpffenowi przez kanclerza państwa. Nota oświadcza dalej, że publikacje dyplomatyczne Austrji nie zawierają bynajmniej deklaracji życzliwych i dążących do zbliżenia się z Prusami. Jeśli kanclerz miał zamiar komunikować nam noty, które nas nie doszły, albo jeśli wyrażenie jego woli doszło nas przeinaczone, sądzę, iż skorzysta z pośpiechem ze sposobności przesłania nam wynurzeń swego życzliwego zamiaru zbliżenia się, o którym dotychczas nie wiedzieliśmy, lub wykazania, iż ogłoszenie oświadczeń uczynionych w delegacjach jest niedokładne. Podobne postąpienie wskazałoby, iż owe fałszywe odezwy należą do tych dążeń, które kanclerz bezwątpienia potępia wraz z nami, a które starają się wywołać nieufność i podejrzenia pomiędzy dwoma narodami, pragnącemi, za wspólną zgodą, żyć w stosunkach pokoju i przyjaźni.

Francja.

* (Wspomnienie o Niel'u). Zmarły w tych dniach marszałek Niel, był poważany za swą działalność tak na polu bitwy, jako w biurze i w obec izby. Tak jak pod pierwszym względem jego postępowanie w bitwie pod Solferino jest jeszcze w pamięci wszystkich, tak również jego pełna roztropności energja, z jaką popierał dzieło reorganizacji armji będąc ministrem wojny, oraz wymowa z jaką bronił takowej przed izbą, zapewniają mu trwałe wspomnienie historji swego narodu. Uznając jak najzupełniej pod wszystkiemi temi względami słuszny smutek narodu z powodu tej straty, smutek, żywo wyrażony przez wszystkie gazety paryzkie, nie możemy, powiada *Nordd. Allg. Ztng*, bynajmniej ubolewać nad odczarowaniem jakiego dozna stronnictwo zagorzalców, widząc się znowu pozbawionem mniemanej podpory swych iluzji przez zgon marszałka.

Anglja.

* (Zdanie prasy angielskiej o polityce Beusta). Dzienniki angielskie korzystają z panującej w ich kraju chwilowo ciszy politycznej, aby, stosownie do zwyczaju, zająć się szczegółowemi uwagami nad ostatniemi wypadkami politycznemi na lądzie stałym. Najobfitszego materjału dostarczają im ciągłe oświadczenia p. kanclerza państwa przed delegacją rady państwa, które jednomyślnie potępiają. Dzienniki, jak *Times*, *Morning Staar*, *Morning Herald*, *Daily News* używają nawet jednego wyrazu dla scharakteryzowania owej gadaniny przeciw Prusom, który najwierniej naszym wyrazem „drażnienie" przetłumaczyć można. Zresztą wszystkie dzienniki angielskie zgodnie dowodzą, w obec ciągle powtarzającej się w mowach hrabiego Beusta wzmianki o przyjaznym stosunku z Francją, w jak niebezpieczną grę bawiłby się kanclerz państwa, gdyby tym sposobem dążył do przymierza z Francją dla zniweczenia dzieła z 1866 roku. (*NorddA. Z.*)

* (Usposobienie kolonij holenderskich). *Pall-Mall-Gazette* donosi o wielkiem niezadowoleniu, jakie panuje w posiadłościach wschodnio-indyjskich Holandji. Cała ludność holenderska, nie wyjmując wojska, jest w najwyższym stopniu niezadowolona i gotowa ogłosić rzeczpospolitę lub poddać się władztwu angielskiemu. Ogólnie panuje zdanie, że w razie ataku na Holandję, kolonje te natychmiast ogłoszą się niezawisłemi lub zatkną sztandar angielski. Istnieje przytem myśl o Australji, gdyż połączenie Archipelagu indyjskiego z Australją poczytywane jest za związek najnaturalniejszy. (*Nordd. A. Z.*)

Protestacja galicyjskich rusinów.

(Artykuł wzięty z *Warsz. Dniew.*).

Lwowski dziennik *Słowo*, zamieszczając protestację galicyjskich rusinów przeciwko obchodowi 300 letniej rocznicy unji lubelskiej na Rusi, dołączyło do tego artykuł wstępny, w którym pomiędzy innemi wypowiedziane są następujące myśli: „W jednym z ostatnich numerów *Dziennika Lwowskiego* było powiedziane, że jeżeli Ruś nie chce połączyć się z Polską, to Polska przyłączy się do Rusi, ponieważ osobne jej istnienie jest niemożliwe. Większa część byłej Rzeczypospolitej przyłączona jest do Rosji, a obwód krakowski wraz z Rusią galicyjską do Austrji. Stronnictwo polskie pragnąc osłabić antagonizm pomiędzy niema ludem, od najdawniejszych czasów rusińskim, na Rusi galicyjskiej, wyprawia szereg demonstracyj politycznych w celu wmówienia w Europę, jakoby w Galicji, z wyjątkiem niewielu moskalofilów (sic!), wszyscy jednomyślnie żądali przywrócenia Rzeczypospolitej. Powstaje pytanie: w jakim celu lwowscy polonomani nalegają na obchód rocznicy unji lubelskiej? Dla odnowienia jedności Rusi z Polską? To jest zbyteczne. Polska z wyłączeniem Krakowa i Poznania faktycznie przyłączona jest do Rosji pod berłem ruskiego Monarchy-Wyswobodziciela. Połączenie dwóch narodów dokonane zostało przez historję, chociaż i nie według myśli unji lubelskiej, akt której zastąpiony został przez inny z inicjatywy Rusi. Część rodowitej Polski złączona jest na wieki z losami Rusi; związek ten nie został naruszony, żatem jego odnowienie nie ma sensu. Polski niema, a jest Austrja władająca Galicją i Krakowem. Nie jesteśmy „ani wolni, ani równi", jak nie byli nimi i nasi przodkowie pod panowaniem Polski. U nas w Galicji wprowadzają to niemiecki, to polski porządek. Walczymy przeciw jednemu i drugiemu i liczymy na przyszłość".

Następnie *Słowo* przytacza w całości następującą protestację rusinów galicyjskich:

„W Lublinie, należącem teraz do państwa ruskiego, spełniło się 300 lat temu,—w połowie 1569 r.,— szczególne dziwo: polska szlachta na sejmie rozkazała swemu królowi Zygmuntowi Augustowi II, który był zarazem i wielkim księciem litewskim, żeby zjednoczył z królestwem polskiem niezależne od Polski księstwo litewskie (Litwę i Ruś zachodnią). Zjednoczenie to nazwano unją lubelską. Rusini i litwini zrozumiawszy o co chodzi, zmuszeni byli uledz i przysiągnąć na unję, to jest na zjednoczenie księstwa litewskiego z królestwem polskiem. I na pamiątkę tej to przymusowej unji, polacy zamierzyli urządzić obchód 30 lipca (11 sierpnia), postanowiwszy zaprosić i nas rusinów na te „paradę" i wybić medale z napisem: „Wolni z wolnymi, równi z równymi", a na stronie odwrotnej: „300 letnia rocznica połączenia Polski, Litwy i Rusi na sejmie lubelskim 11 sierpnia 1569 roku".

„Sprawa unji lubelskiej zaczęła się jeszcze w 1386 roku, kiedy książę litewski Jagiełło ożenił się z Jadwigą i zasiadł na polskim i litewskim tronie. Na mocy tego małżeństwa księstwo rusko-litewskie przyłączyło się do kraju, w którym panowali polacy. Lecz takie powierzchowne połączenie dwóch krajów nie mogło być silnem, a o zjednoczeniu narodów nie było. Jagiełło zasiadał na tronie litewskim, na mocy prawa dziedzicznego, a na polskim, jako król wybrany przez naród. Ponieważ polacy pragnęli, aby księstwo rusko-litewskie było połączone z ich królestwem, to powinni byli po śmierci króla wybrać dziedzicznego księcia rusko-litewskiego. Jagiełło, który wyznawał wiarę prawosławną, przyjął religję katolicką w Krakowie, i wielu litwinów pogan, ochrzciło się według obrządku łacińskiego. Następnie postanowiono, żeby tylko ci rusini, posiadali jednakowe z polakami prawa, którzy przyjmą wiarę katolicką. Wiarę tę przyjęli tylko sami litwini, a rusini odłączyli się od nich, a całe polityczne znaczenie przeszło do rusinów stanowiących większość. Wielki książę litewski i król polski Kazimierz, który mieszkał w kraju litewskim, otoczył się ruskimi książętami i bojarami, a za syna jego Aleksandra, ruski książę Michał Gliński nabył

takiego znaczenia, że o mało co po śmierci Aleksandra nie został wielkim księciem litewskim. Taki stan rzeczy mocno niepodobał się polakom, którzy zaczęli swe intrygi, a w skutku takowych, litwinów pieścili, rusinów zaś prześladowali i usuwali. Polacy i rusini nienawidzili się wzajemnie, i rozpadnięcie księztwa rusko-litewskiego i Polski stało się nieuniknionem. Bezdzietny książę i król Zygmunt-August chciał przeprowadzić unję, nie przymusowo, ale na drodze dobrowolnej umowy. Jako wielki książę rusko-litewski, posiadał te książęce dobra, które rozdawane były magnatom za ich służbę. Część dochodów z tych dobr wnosiła się do kasy wielkiego księcia. W skutku tego Zygmunt-August uważając się w prawie rozporządzenia swym dziedzicznym majątkiem, darował go Polsce. A to znaczyło, że król wolno wybrany w Polsce, staje się przez to samo wielkim księciem litewskim. Litwa zjednoczywszy się z Polską, będzie uczestniczyła w wyborze króla, a inaczej, chcąc nie chcąc, przyjmie króla wybranego przez polaków. Zygmunt postanowił to przez osobny dekret na sejmie warszawskim 1564 r. Rusini i litwini protestowali przeciwko temu dekretowi, nazwawszy go warszawskim recesem. Lecz polacy ich nie usłuchali.

„Dla zupełnego zjednoczenia Rusi i Litwy z Polską, zwołany był sejm w Lublinie na 23 grudnia 1568 roku, lecz został otwarty dopiero 10 stycznia 1569 r. Interesów litwinów i rusinów bronili wojewodzi: kijowski książę Konstanty Ostrogski, wołyński książę Aleksander Czartoryjski i bracławski książę Roman Sanguszko; przedstawicielami litwinów byli: wojewoda wileński Mikołaj Radziwiłł, kanclerz litewski Eustachy Wołowicz, i ich przewodniczący, starosta żmudzki Chodkiewicz. Polska ze swej strony wysłała wszystkich swych uczonych mężów. Polacy licząc na to, że posłowie rusko-litewscy przysposobieni są do zjednoczenia przez reces warszawski, starali się, żeby deputaci rusińscy i litewscy zasiadali na sejmie wraz z polskimi,—czego przedtem nigdy nie bywało; lecz litwini i rusini zebrali się osobno. Polacy ułożyli następujący projekt połączenia: znieść w wielkiem księztwie rusko-litewskim osobny wybór wielkiego księcia, oddzielny sejm, pieczęć, osobne wojsko, pieniądze i oddzielny statut litewski, a rusko-litewscy deputowani domagali się oddzielnego sejmu, pieczęci, pieniędzy, wojska, statutu i nakoniec żeby król wolno wybrany w Polsce, był także swobodnie wybierany na rusko-litewskiego wielkiego księcia. Widząc spory bez końca, król namówił deputowanych polskich aby tajnie zgromadzili się w jego zamku i aby tam wezwano deputatów rusko-litewskich, lecz rusini i litwini, domyśliwszy się o co chodzi, nie stawili się i 28 lutego na ulicach Lublina, koło zamku zaszły wielkie rozruchy. Deputaci rusko-litewscy widząc, że trudno dać radę polakom, prawie wszyscy wyjechali z Lublina. Polacy oburzyli się i zaczęli wojnę, lecz dowiedziawszy się, że ks. rusko-litewskie gotuje się do stawienia im oporu, wymyślili plan, według którego król kazał by garstce deputatów rusko-litewskich pozostałych w Lublinie, zasiadać z polakami na jednym i tym samym sejmie i uważać zjednoczenie za sprawę skończoną. Lecz i to się nie udało. Rusini i litwini otrzymawszy rozkaz stawienia się do króla, chociaż się do niego udali, lecz spotkawszy na drodze deputatów polskich, wrócili się nazad.

„Polacy potem skłaniali króla, aby pojechał do księztwa rusko-litewskiego i tam urzeczywistnił unję, lecz król na to się nie zgodził.

„Następnie, za staraniem polaków wydany został dekret królewski o przyłączeniu do Polski Podlasia i polecenie do deputatów podlaskich, aby złożyli przysięgę i zasiadali na sejmie z polakami, pod groźbą utraty nadanych im dóbr, czemu podległ kanclerz Wołowicz, który nie chciał przysiądz Polsce; pozbawiony został swych dóbr podlaskich.

„Zaraz potem rozesłany został uniwersał o przyłączeniu i Wołynia do Polski, żeby takim sposobem, osłabiwszy księztwo rusko-litewskie, przymusić go do posłuszeństwa mieczem. Natenczas to rusko-litewscy deputaci powiedzieli do polaków: „Obcieliście nam skrzydła”.

„Rusińscy bojarowie Wołynia, okazali się słabymi bez pomocy innych. Książęta Ostrogski, Sanguszko, Czartoryjski, Wiszniowiecki i Korecki obawiali się o swój ruski obrządek; inni zaś obawiali się i wiele innego, lecz król kazał im przysiądz na wieczne zjednoczenie z Polską i ulegli temu przymusowi. Kiedy podjęte przez polaków pytanie o przyłączeniu do Polski i starożytnej stolicy Rusi—Kijowa, roztrząsane było na sejmie, to Ostrogski, Czartoryjski, Wiszniowiecki i inni, utrzymujący że „przysięga na Kijów“, równałaby się zniweczeniu samoistnego księztwa rusko-litewskiego, usunęli się z polskiego sejmu.

„Rusko-litewscy deputowani pragnąc ocalić resztę, powrócili do Lublina 6 czerwca. Powstały nowe spory: rusko-litewscy deputowani domagali się sejmów kolejnych w księztwie i Polsce, zachowania pieczęci litewskiej i wolności wybierania osobnego wielkiego księcia.

„Następnie zrzekli się pierwszego wymagania, pragnąc aby tylko wspólny sejm zgromadzał się na granicznym punkcie Rusi i Polski. Ale polacy obstawali przy całkowitem zjednoczeniu. Sprawa zaczęła być roztrząsana w dwóch senatach—rusko-litewskim i polskim. Król zasiadając w obu zgromadzeniach, starał się skłonić je do wzajemnej zgody. Oczywiście, przy takiem pośrednictwie króla, nie mogło być równowagi. W Polsce król był monarchą ograniczonym, wybieralnym, a w wielkiem księztwie — księciem dziedzicznym i samowładnym. W sali gdzie zasiadali rusini i litwini mógł rozkazywać, a w sali polskiej ustępował uporczywym żądaniom. Rusini i litwini widzieli poniżenie swego monarchy przed polakami, i okazując mu wiernopoddańczość i posłuszeństwo, postanowili cofnąć wszystkie uczynione polakom ustępstwa, oddać je królowi, i w tym duchu „przysiądz na unję”.

„Dnia 28 czerwca, na ogólnem zebraniu sejmu lubelskiego, starosta żmudzki Chodkiewicz, powiedział do króla: „Skłoniliśmy się do ustępstw polakom, z obawą w sercu, na rozkaz waszej królewskiej miłości. Nie można wyrazić słowami, jak to dla nas jest bolesne. Obowiązani jesteśmy dążyć do dobra naszej ojczyzny jako wierni jej synowie, ze wszystkich naszych sił, i świadczymy przed waszą królewską mością i całem zgromadzeniem, że ojczyznę naszą, osłanianą naszem życiem i krwią, broniliśmy tu o ileśmy mogli, lecz jeśli nie dokonaliśmy naszej obrony, to wina spada na przeszkody, na los i na obecne czasy. Musimy ustąpić i oddajemy tę sprawę nie na decyzję senatu, a na łaskę waszej królewskiej mości, jako wykonawcy praw. Dziedzictwo oddane przez was polskiej koronie, zadaje nam klęskę, ponieważ oddajecie razem z niem koronie i nas jako niewolników. My wierni pokorni poddani, prosimy was, abyście tak poprowadzili sprawę, żeby nie połączyła się ze wstydem dla nas i naszych potomków. Bądźcie w tej sprawie naszym pośrednikiem. Doprowadzeni jesteśmy do tego, że musimy z uniżoną prośbą upaść do nóg waszej królewskiej miłości (tu z wielkim płaczem wszyscy padli na kolana); prosimy was, w imię samego Boga, spójrzcie na naszą służbę, wierność i krew przelaną dla waszej królewskiej sprawy! Rozstrzygnijcie sprawę tak, żeby skończyła się nie z poniżeniem, a z honorem dla wszystkich z zachowaniem naszego dobrego imienia i królewskiego sumienia. W imię samego Boga, wejdźcie w to, na co wam przysiągnęliśmy!” (Tu z płaczem powstali wszyscy i mało który z polaków nie płakał i nie rozczulił się). Starosta zaś żmudzki zwrócił się do senatorów polskich w następnych słowach: „Łaskawi panowie koronni, prosimy w imię samego Boga, abyście skończyli sprawę tak, żeby była z dobrem sumieniem i honorem dla nas i z radością dla was i dla nas, braci naszych.”

„W tej mowie wypowiedziane są wszystkie męki ducha narodowego rusko-litewskiego, który przeczuwał ciążącą na nim polską niewolę.

„Senatorowie polscy i król namówili deputatów do zgodzenia się na niezbędną unję. Następnego dnia we wszystkich kościołach w Lublinie miano kazania „o braterskiej unji księztwa rusko-litewskiego z Polską.” Dnia 30 czerwca naznaczone było złożenie przysięgi przez rusko-litewskich deputatów, co odbyło się 1 lipca 1569 r. Księztwo rusko-litewskie zjednoczyło się z Polską w jedno mocarstwo.

„Unja lubelska pociągnęła za sobą odstrychnięcie i w królestwie i w księstwie wyższej szlachty od ludu i ucisk tego ostatniego. Polska szlachta napłynęła do kraju rusko-litewskiego jak szarańcza i biedny „chłop” ostatecznie został przygnębiony. Nakoniec unja otworzyła księstwo jezuitom i polskim księżom, którzy nawracając na katolicyzm prawosławnych i polacząc ich, przerabiali tych ludzi na zaklętych wrogów wszystkiego ruskiego.

„I takie to święto zamierzyli polacy obchodzić 30 lipca (11 sierpnia) roku bieżącego.

„Dobrowolne połączenie narodów przynosi honor i szczęście, lecz przymusowe połączenie jest zgubnem. Dla tego wydaje się nam dziwnym ten obchód polaków, którzy chcą na medalu wypisać dewizę: „Wolni z wolnymi, równi z równymi”. Gdzież jest to sławione równouprawnienie ruskiego ludu w byłej Polsce, gdzież nie odciągano go od jego wiary, gdzież nie jęczał pod ciężkim jarzmem niewoli? Gdyby tego nie było, to napewno nie doszło by do strasznych rewolucij w 85 lat, a potem w 200 lat po unji lubelskiej. Jeszcze i teraz lud rusiński nie może przyjść do siebie po długoletniej niewoli polskiej. Przepadła rusińska szlachta, książęta i bojarowie; Polska zabrawszy ruskie majątki duchowne, nie dopuszczała ludu rusińskiego do szkół, odbierała grunta włościanom rusińskim, oddając ich śmierć i życie na pastwę panom i żydom. Takie to były „złote czasy, złota wolność!”

„Podczas unji lubelskiej polacy dobijali się o całkowite zjednoczenie z nimi narodu rusińskiego, tak, żeby nazywał się polskim, i zupełnego panowania polaków nad rusinami, którzy się z nimi jeszcze nie zjednoczyli. W nowożytnych czasach, polacy noszą się się z tą samą zasadą, starając się wszelkiemi siłami zastosować ją w praktyce. Jeszcze przed 20 laty oznajmili oni, że w Galicji niema narodu rusińskiego, lecz tylko sam polski, wbrew zdaniu całego świata.

„Kto z rusinów nie zgadzał się na unję lubelską temu odbierano majątek i dostojeństwa, co okazuje się w Galicji i teraz. Rusińskich profesorów i urzędników wypędzają, usuwają od służby do ziemi mazurskiej, a mazurów nie umiejących ani czytać ani pisać po rusińsku, przenoszą do ziemi rusińskiej”.

Tu lwowskie *Słowo* roztrząsa szczegółowo teraźniejszy ucisk polaków nad galicyjskiemi rusinami, pozbawionymi swego życia narodowego.

Dalej w protestacji jest powiedziane: „Sejm lubelski jest świadkiem rozdwojenia dwóch narodów, walki Rusi z Polską; nasz sejm lwowski — był powtórzeniem tegoż. Deputowanych naszych krzywdzono, nie wysłuchiwano ich, i narodowość nasza uznawana była o tyle tylko, o ile dopuszczał program unji lubelskiej. I ci to polacy żądają żeby rusini, których nawet nie chcieli znać, których prześladowali i prześladują niesprawiedliwościami, obchodzili rocznicę unji! I ci to polacy ryją wyrazy: „Wolni z wolnymi, równi z równymi?” A gdzież jest ta wolność? Po co mówić i pisać o równości kiedy w praktyce jest przeciwnie?

„Polacy, obecnie nie samoistni i bezsilni, jak tylko biorą górę nad rusinami, uciskają ich. Cóżby zrobili, pytamy się, gdyby „odbudowali” rozsypane w proch królestwo polskie?

„Powinniby wprzód pojednać się z Rusią a natenczas i „bez medali” nastąpiłaby prawdziwa przyjaźń i miłość pomiędzy dwoma narodami.

„Nie po raz pierwszy polacy głosili zgodę i braterstwo z rusinami, kiedy się o co starali u rusinów. Teraz polacy domagają się od galicjan udziału w obchodzie pamiątki unji lubelskiej i mówią im o pokoju, wolności, równości i bratestwie. Lecz jeżeli wszczęto mowę o pojednaniu, to po prostu oświadczamy, że ani 22 sierpnia, ani na Wysokim Zamku we Lwowie, na nowo usypanym kopcu unji lubelskiej, nie może nastąpić związek; żeby nastąpiło pożądane porozumienie i rany nasze choć w części zabliźniły się—dla tego potrzeba innego miejsca, mianowicie—sejmu we Lwowie! Tam jest miejsce do porozumienia się na podstawie słuszności i narodowego równouprawnienia. Lwów, 18 (30) lipca 1869 roku.”

Rozmaitości.

* (Szczególniejszy zakład). W *Nowor. Tel.* opowiedziany jest następujący wypadek: Niedawno do konsula angielskiego w Odesie przybył jakiś anglik w bluzie robotnika, z pod której wyglądała cienka bielizna i przyzwoite ubranie, noszone zwykle przez angielskich gentelmanów. Po przedstawieniu swojego paszportu, gentelman w bluzie zwrócił się do konsula. Przebacz Pan mojemu natręctwu, ale ja koniecznie udać się muszę do Tyflisu, i mam nadzieję, że nie odmówisz mi pan wskazania tam najbliższej drogi.—Do Tyflisu pan jechać musisz parostatkiem.—Nie, nie, przerwał anglik, ja koniecznie muszę się udać lądem a nie morzem; dla tego proszę pana o wskazanie mi najkrótszej drogi suchym lądem.—Suchym lądem pan pojechać może pocztą. — Nie, ja nie mogę jechać pocztą, muszę koniecznie dowiedzieć się o najbliższej drodze pieszej do Tyflisu.—Czy pan ma zamiar udać się pieszo do Tyflisu?—Tak jest panie, a ztamtąd do Indij. Konsul spojrzał zdziwiony na gentelmana w bluzie i udzielił mu potrzebnych wiadomości o podróży do Tyflisu. W kilka dni przybył do konsula drugi podobny gentelman dla dowiedzenia się, czy był u niego jaki poddany angielski, odbywający piechotą podróż przez Tyflis do Indij. — Był i pytał się o drogę do Tyflisu; ale powiedz pan, czy on rzeczywiście ma zamiar iść tam pieszą? — Tak jest panie, i ja idę pieszo za nim z Londynu i śledzę, czy w istocie

odbędzie on tę podróż pieszą. Pokazało się, że pomiędzy tymi panami zrobiony był zakład: pierwszy gentelman obowiązał się odbyć piechotą podróż do Indji.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa, dnia 6 (18) Sierpnia.

Poczty odchodzące z Warszawy.

Codziennie:

Do Radomia o godzinie 10 rano, omnibus; — do Lublina o godzinie 1 po południu, kareta;—do Łomży o godzinie 2 po południu, kareta;—do Lublina o godzinie 6 po południu, omnibus;—do Sochaczewa o godzinie 6 po południu, omnibus;—do Radomia o godzinie 6 minut 30 po południu, kareta. Oprócz tego wyprawiana zostaje:

W Poniedziałek. Do Piaseczna o godzinie 12 w południe, wózkowa.

Kalendarz.

We czwartek 7 (19) sierpnia, — śśw. Rufina wyzn. i Beniguy pan. — Słońce wsch. o godz. 4 min. 50; zach. o godz. 7 min. 16.

W piątek 8 (20) sierpnia, — św. Bernarda opata. — Słońce wsch. o godz. 4 min. 52; zach. o godz. 7 min. 14.

Stan pogody.

Dziś z rana + 11.°6 R.

Wczoraj.	o g. 6 z rana.	o g. 4 po poł.
Barometr w milimetrach	748.6	749.7
Termometr Reaumura	+12.°0	+16.°3
Stan nieba	pochmurny	pochmurny

Największe ciepło + 16,°9 R. Najmniejsze ciepło + 11,°6 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 2 cali 3.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, we środę, obrazek w 1-ym akcie, **Przed śniadaniem** — Osoby: Amelka—pani *Szymanowska*; Franio—p. *Szymanowski*; Pani Dorska—***; Jan, stary sługa — ***; — 1-szy raz, obraz dramatyczny w 1-ym akcie, **Ostatnie chwile Kopernika**. — Osoby: Mikołaj Kopernik—p. *Królikowski*; Tydeman Gize—p. *Chęciński*; Baltazar—p. *Szober*;— 1-y raz, komedja w 2-ch aktach, **Żony, które za nos wodzą mężów**.— Osoby: Doktór Fouchère — p. *Ostrowski*; Paulina, jego żona—panna *Figarska*; Zofja, ich córka — panna *Gilska*; Pan Liski—p. *Chomiński*; Pani Liska— pani *Mazurowska*; Tomasz, ich syn—p. *Kwieciński*; Pan Piotr—p. *Sawicki*; Marysia, służąca doktora—panna *Seredyńska*; Lokaj w liberji strzeleckiej—p. *Lesiewicz*; Jan — p. *Jejde*; Mikołaj — p. *Dobrowolski*; Dorota—***. — (Po cenach teatru rozmaitości).—*Jutro*, we czwartek, opera **Faust**.— *Wczoraj*, we wtorek, dawano operę **Piękna Helena**, było osób 520.

DOLINA SZWAJCARSKA. —*Dziś i codziennie*, **Koncert** B. Bilsego, dyrektora królewsko - pruskiej orkiestry, złożonej z 60-ciu doborowych artystów. — We środy i soboty, **Koncerta symfoniczne**.—*Jutro*, we czwartek:—I. Uwertura do „Manfreda", Schumana; „Die Fürstensteiner", walc Bilsego; „Ciche szczęście", nocturno J. Vogta; Fantazja z opery „Lohengrin", Hamma. — II. „Cisza morska i szczęśliwa podróż", uwertura Mendelsohna-Bartholdy; Wellen und Wogen, walc Straussa; Duet z op. „Linda", Donizettego; „Oberona róg czarodsiejski", fantazja Wieprechta. — III. Uwertura z op. „Indra", Flotowa; „Freikugeln", Schnell-polka, Straussa; „Ave Maria", Schuberta; Jubelfest-marsz, Bilsego. — Początek o godzinie 6-ej. — Cena wejścia kop. 20.— *Wczoraj*, było osób 360.

GABINET ZOOLOGICZNY (w pałacu Kazimierowskim).—*Otwarty* **w Niedziele i Czwartki.**

MUZEUM SZTUK PIĘKNYCH (w pałacu Kazimierowskim), w pawilonie na lewo, we **Czwartki i Niedziele** bezpłatnie, od godz. 10-ej rano do 2-ej po południu.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

ELDORADO (przy ulicy Długiej).— *Dziś i codziennie*, przedstawienia **Towarzystwa komicznych śpiewaków paryzkich.** —Początek orkiestry o godzinie 7-ej, a przedstawienia o godzinie 8-ej.— *Wczoraj*, było osób 397.

ALKAZAR (ulica Królewska). — *Jutro i codziennie*, **przedstawienie trupy niemieckich artystów**, pod dyrekcją pani Leopoldyny v. Lukatzy. — Początek o godzinie 7½. — *Wczoraj*, było osób 229.

TIVOLI.—*Dziś i codziennie* przedstawienia **humorystyczno-wokalne** w języku polskim i **tańce** przy doborowej orkiestrze, pod dyrekcją p. Russanowskiego. — Zaczyna się o godzinie 8-ej wieczorem. — *Wczoraj*, było osób 100.

KASSINO (przy ulicy Ś-to Krzyzkiej). — *Dziś i codziennie*, **przedstawienia humorystyczne** w języku polskim złożone ze śpiewów i tańców, pod dyrekcją H. Modzelewskiego. — Początek o godzinie 8-ej. — *Wczoraj*, było osób 60.

ELYSIUM (dawniej pod Lipką, ulica Przejazd N. 5).— *Dziś i codziennie*, **Przedstawienie północno-niemieckich śpiewaków i dramatycznych artystów.** —Początek o godzinie 7½ wieczorem.

DOLINKA PRAGSKA.—*Dziś i codziennie*, **przedstawienia** złożone z tańców, śpiewów i sztuczek **humorystycznych**, pod dyrekcją p. Bukowskiego.—Początek o godzinie 7½.

WENECJA PRAGSKA. — *Dziś i codziennie*, **przedstawienia** złożone z tańców, śpiewów i sztuczek **humorystycznych** pod dyrekcją p. Piwka. — Początek o godzinie 7½.

WYSTAWA STEREOSKOPÓW z podarkami, czyli loterja bez przegranej allegri, — *codziennie*, w restauracji Bremera w domu przechodnim Rezlera przy ulicy Senatorskiej.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ.— *Dziś i codziennie*, **Wystawa widoku zamku Freienschloss i miasta Freimarkt w Styrji z drzewa korkowego.** — Wystawa otwarta od godziny 10 z rana do 7 wieczorem i tylko krótki czas trwać będzie. — Cena wejścia od osoby kop. 15; dzieci i niższe stopnie wojskowe płacą kop. 10.

W PRADO za rogatkami Wolskiemi, zakład gastronomiczno-spacerowy, *codziennie* jest otwarty. — *W sobotę*, w niedziele i każde święto grywa **orkiestra** w pełnym komplecie, wspaniałe fajerwerki i ognie bengalskie. — Początek o godzinie 5-ej po południu. — Wejście w dni świąteczne od osoby kop 15. — Dzieci do lat 10-u bezpłatnie; starsze kop. 5.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w dniu 5 (17) b. m., a mianowicie pod adresem: z używanemi markami: Lazarus w Łodzi, Ostrowska w Kaliszu, Enin w Koroczy, Zimermann w Janowie Podlaskim, Jarmulowicz w Hejnsku, Wyrębski w Łaziskach, Bank eskontowy w Petersburgu,— *listy, które winny być wysłane jako rekomendowane:* Naczelnik komendy Powiatowej w Korotojakach, Wójt Gminy w Porhowie, — Borkowska, Zajączkowska i Horodyński bez oznaczenia miejsca przesłania,— listów miejskich sztuk 6, wyjętych ze skrzynek pocztowych, jako na koszt, doręczone nie będą,—oraz 14 sztuk listówn a koszt dla wyekspedjowania wewnątrz kraju, jako z nienaklejonemi markami, wyprawione nie będą, i znajdują się w kancelarji pocztamtu do odebrania.

* Dnia 5 (17) b. mies. i roku, **urodziło się:** *chrześcjan:* płci mężkiej 9, płci żeńskiej 9; *starozakonnych.* płci mężkiej 5, płci żeńskiej 7, razem 30;—**zawarło śluby małżeńskie:** par: *chrześcjan* 9; *starozakonnych* —; — **umarło:** *chrześcjan:* płci mężkiej 8, płci żeńskiej 8; *starozakonnych:* płci mężkiej 4, płci żeńskiej 4, razem 24.

Ceny Targowe.

dnia 5 (17) Sierpnia 1869 roku.

RODZAJ PRODUKTOW	Czetwert rsr.	kop.	Korzec od —		do ruble sr. i kopiejki	
Pszenica	12	12	6	55	7	57
Żyto	7	84	4	35	4	75
Jęczmień	6		3	60	3	95
Owies	3	60	2	10	2	25
Groch polny	—	—	—	—	—	
Kartofle	1	44	—	82½	-	90

Pud siana od kop. 27½—30. Pud słomy od kop. 22½ 25.

Dowozy: Pszenicy 286; Żyta 457; Jęczmienia 69; Owsa 573 czetwerti.

KURSA TELEGRAFICZNE
Ajentury Rudolfa Okręt

Petersburg, d. 5 (17) Sierpnia 1869 r.

	za rsr.
Weksle na Londyn 3 mies.	30½ 30
„ Hamburg „	27⁵/₁₆
„ Amsterdam „	150
„ Paryż	316
„ Berlin 15 dni za 100 Rs.	—
5-ta Pożyczka Stieglitza	88¾
6-ta „ „	—
7-ma „ Rothschilda	—
1-sza „ Premjowa z r. 1864.	174
2-ga „ „ z r. 1866.	174⅓
5% Bilety Bankowe	90
Akcje W-go Tow. dróg żelaz. za 125 Rs.	163
Obligacje „ „ „ „	96½
Akcje Drogi Żelaz. Warszawsko-Terespolskiej	125
5% Listy Zastawne Ruskie	102½
4% Metaliki	—
„ Kupon z Lutego	—
„ „ z Sierpnia	—
Imperjały	652
Dyskonto	5¼%

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 6 (18) Sierpnia 1869 r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne		—	—	—
Frydrychsdory Pruskie	—	—	—	—
Pruski kurant za 100 tal	—			
PAPIERY (bez wartości kuponów				
Obligi Skarbu za rs. 100	—		—	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—	—	
Obligacje cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. l. A. po złp. 300 za sztukę	—	—	—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę z kupon.	—	—	—	
„ „ „ bez kuponu	—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100	93	39	93	6
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)	93	39	93	6
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego.	100	50	100	17
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	78	15	77	65
Dowody Kom. Centr. Likw. za rs. 100	—	—		
5 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	—		—	—
6 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	—		—	
Bilety Banku Ces. Ros z r. 1860 za rs. 100	90	50	89	75
Metaliki Lutowe za rs. 100	—	—	—	—
„ Sierpniowe za rs. 100	—	—	—	—
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100	174	50	173	75
„ „ „ z 1866 rs. 100	174	50	173	75
5% Listy Zastaw. Rosji	103	—	102	50
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125	—	—	—	—
Obligacje Głów. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2,000 za rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę.	75	75	75	—
Obligacje Drogi Żel. War.-Wied. po fr. 500 za sztukę	—		—	
Akcje Drogi Żel. War.-Bydgoskiej za rs. 100	74	50	73	50
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	—	—	—	
Akcje Drogi Żel. War.-Terespolskiej za rs. 100	—	—	122	—
Obligacje Kolei Żel. War.-Terespolskiej.	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	103	—	—	—

WEXLE.

			Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin	100 Tal.	2 m.	116	70	116	55
„	„ „	k. t.	116	55	116	47½
Wrocław	„ „	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk	„ „	2 m.	116	62½	116	47½
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	177	30	—	—
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	8	3	8	1½
Paryż	300 Frank.	2 m.	96	—		—
Wiedeń	150 Zł. W. A.	2 m.	96	75	—	—
Petersburg	100 Rsr.	1 m.	—		—	—
„	„ „	k. t.			—	—
Moskwa	„ „	1 m.	—	—	—	—
„	„ „	k. t.				—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs.—k. 61⅑.
* „ „ „ od Listów Likwidacyjn. rs.—k. 85⁵/₉.

KURSA TELEGRAFICZNE
Ajentury Rudolfa Okręt

z Berlina, d. 5 (17) Sierpnia 1869 r.

Z BERLINA.	żądają	płacą
Bilety Banku Rosyjskiego.		77
Weksle na Warszawę		76½
„ Petersburg 3 tygodn.		84⅞
„ „ 3 miesięczny		84⅝
„ Londyn 3 „		6 24¾
„ Paryż 2 „		81¹/₁₂
„ Hamburg 2 „		150⅜
„ Wiedeń 2 „		82¼
Listy Zastawne 4%.		71
Listy Likwidacyjne.		59½
Obligacje Skarbowe 4%		69¼
Koleje Rosyjskie.		104
Akcje Drogi Żelaznej Terespolskiej		100
Obligacje Drogi Żelaznej Terespolskiej		81½
Akcje Drogi Żelaznej Warsz.-Wiedeńskiej		63½
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej		63½
Nowa pożyczka premjowa 1-ej emisji		137½
„ „ „ 2-ej emisji		137¼
5-ta Pożyczka Stieglitza		69¾
5% Listy Zastawne Ruskie		81⅛
Żyto na targu		55½
„ na dostawę w jesieni		54¾
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		123 90
„ Hamburg		90 80
„ Paryż		49 25
Pożyczka Narodowa		71 90
5% Metaliki		62 75
Akcje Banku Kredytowego		308
Z PARYŻA.		
Renta 3%		73 20
Renta Włoska		55 95
Akcje Kredytu Ruchomego		225
Z LONDYNU.		
3% Papiery (Consols)		92¹⁵/₁₆

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE. ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. 5477. *Komisja Rządowa Sprawiedliwości.*

W zastosowaniu się do art. 44 K. C. P., podaje do wiadomości osób interesowanych, iż Trybunał Cywilny w Kaliszu, wyrokiem z dnia 27 Listopada (9 Grudnia) 1868 r. na powództwo Jana Kantego Obrzud zapadłym, śledztwo co do zaginionej żony jego Marjanny z Kozierowskich Obrzud, ostatnio we wsi Cegielni w Powiecie Sieradzkim przebywającej, nakazał i do wyprowadzenia takowego, Podsędka Okręgu Sieradzkiego wyznaczył.

Warszawa d 18 (30) Lipca 1869 r.

Członek Komisji,

Rzeczywisty Radca Stanu. K. Łaski.

2—3 Naczelnik Wydziału, Puchalski

N. D. 5846. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й Ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 года, вызываетъ самовольно отлучившихся за границу жителей гмины Войткоболе Волковышскаго Уѣзда, конскриптовъ, Доминика Венцлава и Францишка Вержбило чтобы они въ теченіи 6 недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова возвратились въ Царство Польское и явились къ ближайшему Полицейскому Начальству; въ противномъ же случаѣ будетъ съ ними поступлено согласно 340 и 341 Ст. Уложенія 1847 года, о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Іюля 30 дня 1869 года.

1—1 Совѣтникъ, Янишевскій.

N. D. 5849. *Сувалкское Губернское Правленіе*

На основаніи 1-й Ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., вызываетъ самовольно отлучившихся за границу жителей гмины Бальвержишки Маріямпольскаго Уѣзда Лаврентія Карповскаго, Матвѣя Блажукаса, Юрія и Лаврентія зенкусовъ чтобы они въ теченіи 6 недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова возвратились въ Царство Польское и явились къ ближайшему Полицейскому Начальству; въ противномъ же случаѣ будетъ съ ними поступлено согласно 340 и 341 Ст. Уложенія 1847 года о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Іюля 30 дня 1869 года.

1—1 Совѣтникъ, Янишевскій.

N. D. 5830.

Bekanntmachung.

In dem kaufmännischen Konkurse über das Vermögen des Kaufmannes Heinrich Richter zu Pleschen, ist zur Verhaltung über die Realisirung der ausstehenden Forderungen ein Termin auf den 1-ten September d. J. Vormittag 11 Uhr, vor dem unterzeichneten Konkurs Kommissar im Gerichtslokale zu Pleschen anberaumt worden.

Die Gläubiger, welche ihre Forderungen angemeldet haben, werden zu diesem Termine unter der Verwarnung hierdurch vorgeladen, daß Seitens des Ausbleibenden angenommen werden wird, er habe gegen den meistbietenden Verkauf der ausstehenden Forderungen nichts einzuwenden.

Pleschen, den 10-ten Juli 1869.

Königliches Kreis-Gericht, I. Abtheilung.

Der Kommissar des Konkurses

Hassert.

* * *

W konkursie kupieckim nad majątkiem kupca Henryka Richtera w Pleszewie wyznaczono do rozprawy względem ściągnięcia należytości zaległych termin na dzień 1-y września r. b. o godzinie 11-ej z rana przed podpisanym komisarzem konkursu w lokalu sądowym w Pleszewie.

Wierzycieli, którzy zgłosili się z należytościami swemi, wzywa się na termin ten pod zagrożeniem, że ze strony niestawającego przyjętym będzie, że przeciw sprzedaży należytości zaległych najwięcej dającemu nic nie ma do nadmienienia.

Pleszew, dnia 10 Lipca 1869 r.

Królewski Sąd Powiatowy Wydział I.

Komisarz konkursusu, Hassert.

OTWARCIE SPADKÓW. ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 5920. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Radomskiej.

Do uregulowania spadków po: 1. Wojciechu Więckowskim wierzycielu summy rs. 205 kop. 24, na dobrach Wojcinie z Opoczyńskiego 2. Aleksandrze Leonardzie Domańskim wierzycielu sum rs. 375, rs. 674 kop. 95, na Pilichowicach z Końskiego 3 Antonim Dąbrowskim wierzycielu sumy rs. 12000 i różnych praw na Jabłonnie Żydy z Radomskiego i rs. 1500 i prawa zastawy na nieruchomości Radomia Nr. hyp. 88 lit. B. 4. Augustyna Czapczyńskiego, właściciela Trzebiesławie ze Staszowskiego. 5. Aleksandra Szemrawskiego wierzyciela sumy rs. 1950 i prawa zastawy na Parzmicach D. z Radomskiego. 6. Marjannie Jaźnińskiej wierzycielce sumy rsr. 75, na nieruchomości Radomia Nr. hyp. 124. 7. Franciszka Jaźnińskiego wierzyciela sumy rs. 75, na tejże nieruchomości Radomia, i 8. Justyna Chmurzyńskiego wierzyciela sumy rs. 137 kop. 78$^{2}/_{5}$ na nieruchomości Radomia Nr. hyp. 116 oznaczonej. 9. Stanisława, Wojciecha, Józefa Dyonizego 4 imion Gackiego współwłaściciela dóbr Brzostowka B, z Opoczyńskiego, termin prekluzyjny na dzień 13 (25) Lutego 1870 r. oznacza się i w tym terminie wszystkie strony interesowane w kancelarji podpisanego Rejenta stawić się zechcą.

Radom d. 28 Lipca (9 Sierpnia) 1869 r.

Michał Przychodzki.

N. D. 5928. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach.*

Zawiadamia, iż z nastąpioną śmiercią Julji ze Smiłowskich Januszkiewiczowej, właścicielki sum rs. 126 kop. 67$^{1}/_{2}$ w gotowiźnie i kuponach ubiegłych, oraz rs. 1,400 listami likwidacyjnemi z 17 kuponami, przy wypłacie wynagrodzenia likwidacyjnego na dobra Dalechowy w Okręgu Andrejewskiego przyznanego, z powodu niestawiennictwa, w depozyt Banku Polskiego złożonych, otworzył się spadek, do uregulowania którego, termin prekluzyjny na dzień 12 (24) Lutego 1870 r. w Kancelarji swojej wyznacza.

Kielce d. 25 Lipca (6 Sierpnia) 1869 r.

1-2 Stanisław Makowski.

N. D. 5930. Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej w Siedlcach.

Z powodu nastąpionej śmierci:

Alojzy z Popławskich Mościckiej, właścicielki sumy złp. 5,910, z większej sumy złp. 7,000 na dobrach Krasuse Gołowierzchy A. w Okręgu Łukowskim zabezpieczonej. Otworzył się spadek; wzywam więc wszystkich interesantów, aby się z prawami swemi w dniu 4 (16) Lutego 1870 r., jako terminie do regulacji oznaczonym, przedemną Pisarzem Kancelarji Ziemiańskiej w Siedlcach pod prekluzją stawili się.

Siedlce d. 28 Lipca (9 Sierpnia) 1869 r.

1—2 Przyłuski.

REGULACJE HYPOTECZNE. УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. 5886. Sąd Pokoju w Olkuszu. Wydział Hypoteczny.

Z powodu wniesionego żądania, przez Walentego Przybyłko włościanina, wywołania do pierwiastkowej regulacji.

Osady włościańskiej we wsi Milowicach, pod numerem porządkowym 10 zaś osady czwartym Nr. 4, z siedmiu morgów przestrzeni miary nowopolskiej z zabudowaniami składającej się.

Zawiadamia osoby interesowane, że termin do regulacji tej wyznaczonym zostanie na 7 (19) Listopada r. b. od godziny 10 rannej zechcą zatem w terminie tym z dowodami prawa ich usprawiedliwiającemi zgłosić się, bądź same osobiście, bądz prawnie umocowanych pełnomocników, i prawa swe jakieby mieć sądziły legalnemi dowodami wesprzeć, ostrzega je zarazem że opóźnienie w tej mierze bądzie mieć dla skutek prekluzji Art. 154 i 160 prawa hypotecznego z roku 1818 zagrożonej.

Decyzja jaka w tej mierze zapadnie zostanie w dniu 8 (20) Listopada 1869 r. zapublikowaną.

Olkusz d. 31 Lipca (12 Sierpnia) 1869 r.

N. D. 5881. Sąd Pokoju w Mławie Wydział Hypoteczny.

Ogłasza: że wskutku żądania regulacji nowej hipoteki: domu mieszkalnego w raz z młynem porowym masiv murowanych, z placem i ogrodem w mieście powiatowem Mławie pod Starostwem położonych, przez teraźniejszego właściciela Edwarda Barcikowskiego na placach od Wincentego i Anieli małżonków Dobrowolskich, a przez tychże dawniej od Zurycha Anyż okupionych nowo pobudowanych, takowa odbędzie się w sądzie tutejszym w d. 2 (14) Grudnia r. b.

Wzywa przeto, interesantów,, ażeby w terminie tym z dokumentami prawa ich wspierającemi osobiście lub przez pełnomocników prawnie umocowanych zgłosili się, pod skutkami z art. 154 i 160 prawa o hypotekach z roku 1818 wynikającemi.

Jeżeliby właściciel nie stawił się, ten na żądanie któregolwiek interesenta ulegnie karze rs. 1 kop. 50 do rs. 7 kop. 50 i stosownie do art. 150 tegoż prawa, utraci dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Decyzja co do tej regulacji zapaść mająca, ogłoszoną będzie następnego dnia, i od tego czas do odwołania się upływać zacznie.

Mława d. 29 Lipca (10 Sierpnia) 1869 r.

Podsędek

Asesor Kolegialny, Sieradzki.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 5867. *Управленіе Варшавскими Императорскими Дворцами*

Объявляю симъ, что 25 Августа (6 Сентября) сего года, производиться будутъ въ Управленіи Варшавскими Императорскими Дворцами торги (in minus) на очистку нѣкоторыхъ каналовъ и прудовъ въ Лазенковскомъ паркѣ, вмѣстѣ съ развозкою по оному вынутаго отъ очистки этой ила и расплантировкою таковаго.

Къ торгамъ допущены будутъ лица имѣющіе право по закону производить промыслъ и заключать договоры, въ чемъ, обязаны представить установленные виды.

Торги, произведены будутъ означеннаго числа, равно въ 11 часовъ утра, посредствомъ опечатанныхъ объявленій адресованныхъ Завѣдывающему Варшавскими Императорскими Дворцами, написанныхъ на гербовой бумагѣ цѣною въ 30 коп. (по ниже прописанной формѣ), а по вскрытіи оныхъ, изустно. Начнутся же таковыя отъ общей смѣтной суммы, 2,985 руб. 28$^{1}/_{2}$ к.

Желающіе торговаться, обязаны представить залогъ въ наличныхъ деньгахъ, или установленными для этого процентными бумагами въ суммѣ 500 рублей.

Условія къ торгамъ, читать можно ежедневно, кромѣ воскресенныхъ и праздничныхъ дней, въ Дворцовомъ Управленіи съ 9 часовъ утра до 3 по полудни.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе оповѣщенія Управленія Варшавскими Императорскики Дворцами отъ 5 (17) Августа сего года, семъ объявляю, что принимаю на себя подрядъ по очисткѣ каналовъ и прудовъ въ Лазенковскомъ паркѣ, вмѣстѣ съ развозкою по оному вынутаго отъ очистки этой ила и съ расплантировкою таковаго, уступая въ пользу казны (N.) процентовъ (процентъ писать цыфрами и прописью) съ каждыхъ ста рублей, сумы, по смѣтѣ на упомянутые работы назначенной, подвергаясь всѣмъ торговымъ условіямъ, которыя какъ равно, приложенная къ онымъ смѣта вмѣстѣ съ планомъ каналовъ и прудовъ назначенныхъ для очистки, мною прочитаны и поняты.

Прописать число составленія объявленія мѣсто жительства, а также подписать имя и фамилію.

Варшава, Августа 2 (14) дня 1869 г.

и д. Завѣдывающаго Дворцами,

1—3 Статскій Совѣтнихъ, Квѣцинскій.

N. D. 5941. Dyrekcja Rządowa Teatrów Warszawskich.

Podaje do powszechnej wiadomości, że z powodu niedojścia do skutku pierwszej licytacji, ogłoszoną zostaje w terminie skróconym powtórna licytacja głośna in plus, na wynajęcie lokalu w zabudowaniach Teatrów Warszawskich pod Nr. 1*a*. i 4, składającego się ze sklepu z izbą na parterze i dwóch izb z antresoli.

Licytacja odbywać się będzie w dniu 11 (23) Sierpnia r. b. w biórze Dyrekcji Teatrów w gmachu Teatrów pomieszczonem, o godzinie 12 w południe.

Licytacja rozpocznie się od ceny dzierżawnej rs. 304 rocznie.

Termin trwania kontraktu najmu oznaczony jest trzyletni, poczynając od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1869 r. do dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1872 r.

Gdyby jednak przed upływem tego terminu, okazała się potrzeba zająć rzeczone pomieszczenie na użytek Teatrów, w takim razie, Dyrekcji Teatrów służyć będzie prawo wymówić takowe w każdym czasie, za poprzedniem na miesiąc naprzód zawiadomieniem o tem lokatora, który obowiązany będzie wyprowadzić się bez roszczenia jakichkolwiek z tego tytułu pretensji.

Przystępujący do licytacji, powinien złożyć kwit Banku Polskiego na deponowane w nim vadium w gotowiźnie, wyrównywające $^{1}/_{4}$ ceny lokalu do niniejszej licytacji podanej, to jest w kwocie rs. 76.

W lokalu przedmiotem niniejszej licytacji będącym, nie mogą być założone: cukiernia, kawiarnia, restauracja, szynk piwa i wódek, składy wyrobów chemicznych i innych materjałów łatwo palnych, jak niemniej zakłady utrzymujące warsztaty.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia w biórze Dyrekcji Teatrów każdodziennie od godziny 10 z rana do 1 z południa, wyjąwszy dni świątecznych i niedzielnych.

Warszawa d. 5 (17) Sierpnia 1869 r.

p. o. Prezesa Dyrekcji Rządowej Teatrów Warszawskich,

Radca Kolegjalny, Bojanowski.

N. D. 5875. Ивангородское Крѣпостное Инженерное Управленіе.

Вслѣдствіе распоряженія Высшаго Начальника будетъ произведенъ при ввѣренномъ мнѣ Управленіи 12 (24) числа Августа сего года въ 11 часовъ утра публичный торгъ безъ переторжки на отдачу въ аренду на 12 лѣтній срокъ, считая съ 1-го Января 1870 г. по 1 Января 1882 года, 28 десятинъ и 272 квадратныхъ сажени пастбищной земли и 58 десятинъ 1390 квадратныхъ саженей пахотного поля на эспланадѣ форта „Князь Горчаковъ" въ Ивангородѣ, съ дозволеніемъ участвовать и военнослужащимъ лицамъ, почему желающій торговаться долженъ представить во ввѣренное мнѣ Управленіе передъ начатіемъ торга при прошеніи 30 копѣечнаго достоинства гербовой бумагу залогъ: для пахотнаго поля 100 рублей и для пастбищъ 50 рублей серебромъ въ денежныхъ знакахъ, или же квитанцію о здачѣ этихъ денегъ въ одно изъ казначействъ. Условія торговъ можно видѣть ежедневно (кромѣ праздничныхъ и воскресныхъ дней) въ Канцеляріи Инженернаго Управленія съ 9 часовъ утра до 3 полудни.

Кр. Ивангородъ Іюля 31 дня 1869 года.

Начальникъ Управленія, Инженеръ,

1—3 Полковникъ Прокоповичъ.

N. D. 5860. *Варшавская Главная Складочная Таможня.*

Объявляетъ, что 18 Августа 1869 года съ 12 часовъ утра, въ присутствіи Таможни назначены торги, съ переторжкою чрезъ три дня, на продажу на сносъ принадлежащаго Таможнѣ ветхаго каменнаго одно-этажнаго дома, оцѣненнаго въ 30 руб. находящагося при улицѣ Хмѣльной подъ № 1554/5, съ уборкою матеріаловъ и очисткою занимаемой домомъ мѣстности.

Условія продажи можно разсматривать въ Таможнѣ ежедневно съ 9 до 3 часовъ дня, кромѣ праздничныхъ и воскресныхъ дней.

Варшава д. 2 Августа 1869 г.

Управляющій, Петриковъ.

N. D. 5880. *Вержболовская Таможня.*

Объявляетъ, что на 19 (31) Августа сего года, въ 12 часовъ полудня, назначена ею продажа съ публичнаго торга разныхъ конфискованныхъ товаровъ, а именно: шелковыхъ издѣлій по оцѣнкѣ на 36 руб. 50 коп.; шерстяныхъ 12 руб. 40 коп. бумажныхъ — 203 р. 10 коп.; галстуковъ шелковыхъ 175 руб., подштанниковъ бумажныхъ вязанныхъ 132 руб., сѣдельной работы 85 руб. 50 коп., чаю 146 руб. 70 коп., спирта 11 руб. 78 коп., и разныхъ товаровъ 19 рублей 62 копѣекъ, а всего по оцѣнкѣ на 861 руб. и по этому желающіе покупать эти товары, могутъ явиться въ сію Таможню къ означенному сроку.

Посадъ Кибарты, 31 Іюля 1869 года.

1—3 Управляющій, Твердянскій.

N. D. 5799. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 4, 5 i 6 Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości a mianowicie: kanapa, fotele, serwantka, stoliki machoniowe, zegary, szkła, porcelany. i t. p. przedmiota. w d. 12 (24) Sierpnia 1869 r. o godzinie 12 w południe w domu pod N. 2253 przy ulicy Nalewki, przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 29 Lipca (10 Sierp.) 1869 r.

2—2 Dobronoki.

N. D 5933. *Komisarz Administracyjny Cyrkułu 9 i 10 Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: meble jesionowe, jako to: łóżko, szafa, komoda, kanapa, stól i lustro, w dniu 13 (25) Sierpnia 1869 r. o godzinie 11 przed południem, na gruncie posejsji Nr. 595, przez licytację za gotowe pieniądze wiecej dającemu sprzezane zostaną.

Warszawa dnia 4 (16) Sierpnia 1869 r.

Asesor Kolegjalny, Brodzki.

N. D. 5923. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Ludwiki z Preyssów po Wincentym Nowińskim pozostałej wdowy, w Warszawie pod Nr 1584 zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Karpińskiego Obrońcy przy Senacie w Warszawie pod Nr. 1773 zamieszkałego, obrane mającej, w poszukiwaniu sumy rsr. 20,000, z procentem i kosztów od dnia 21 Kwietnia (3 Maja) 1869 r. i kosztami od Anastazji Skwarcow wdowy, właścicielki nieruchomości Nr. 1065A. w Warszawie tamże zamieszkałej, protokółem Władysława Popławskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 4 (16) Czerwca 1869 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Marszałkowskiej i Próżnej, pod Nr. 1065A. hypotecznym, a 75

policyjnym, w gminie Magistratu miasta Warszawy, w Cyrkule policyjnym VIII. Administracyjnym VII i VIII. pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie, na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się czynszu rocznie rsr. 2 k. 98 położona, prawem własności do Anastazji Skwarców wdowy, obywatelki, w domu pod Nr. 1065A. w Warszawie zamieszkałej należąca, poszukiwaną wierzytelnością hypoteczną obciążona, w posiadaniu samej egzekwowanej Anastazji Skwarców zostająca zawierająca rozległości łokci kw. 5,160.

Na gruncie powyższej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv murowana, o suterynach, piwnicach, parterze i dwóch piętrach, a w części o trzech piętrach i facjatach o 22 kominach murowanych, nad dach blachą kryty wyprowadzonych.

2. Oficyna murowana z kamienicą frontową stykająca się, o piwnicach, parterze, dwóch piętrach i facjatkach, o 10-ciu kominach nad dach blachą kryty wyprowadzonych.

3. Mur przez szerokość podwórza przeprowadzony i dzielący podwórze na 2 części, w nim 2 drzwi, brama wjezdna podwójna, na bramę otwór półkulisty i lampa gazowa, blachą kryty.

4. Przybudowanie murowane parterowe, blachą kryte.

5. Zabudowanie murowane, mieszkanie stróża, komórki i kloaki w sobie mieszczące parterowe o 1 kominie nad dach blachą kryty wyprowadzonym.

6. Brama wjezdna z wrotami podwójnemi i furtką.

7. Pompa z korbą i rurą żelazną.

8. Podwórze kamieniem polnym brukowane, a trotoary z trzech stron aswaltem wylane.

9. Ogródek kwiatowy sztachetkami drewnianemi otoczony.

10. Słupek poprzeczny blachą kryty.

Schody podwórze i trzy lokale tej nieruchomości są oświecone gazem.

W nieruchomości tej prócz właścicielki Anastazji Skwarcow i rządcy domu, znajduje się dwudziestu czterech lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu niszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Józefa Karpińskiego, Obrońcy przy Senacie, w Warszawie pod N-rem 1773 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I, złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Macieja Komosińskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemi, Pisarzowi Sądu Pokoju wydziału III, w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 5 (17) Czerwca 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w dniu 6 (18) Czerwca 1869 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie, w wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, dnia 3 (15) Września 1869 roku.

Sprzedażą dyrygować będzie Józef Karpiński Obrońca przy Senacie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 20 Czerw. (2 Lipca) 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 20 Czerw. (2 Lipca) 1869 r.
Radca Dworu Zgórski.

N. D. 5903. Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

Wiadomo czyni, iż na żądanie Eugeniusza Wejterskiego w którego prawa podstawioną została Florentyna z Kuszewskich Wojterska wdowa, z własnych funduszów się utrzymująca w mieście Kaliszu zamieszkała, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Franciszka Modrzejewskiego Patrona Trybunału w Kaliszu obrane mająca, od której tenże Patron stawa i subhastacją dóbr Strumiany B. Grzmiąca B. i folwarku Korzeń, w poszukiwaniu sumy rsr. 2,100 z procentem popiera, protokółem Komornika Trybunału Franciszka Roweckiego, w dniu 6 (18) Stycznia 1869 r. sporządzonym, zajęte zostały na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia:

DOBRA ZIEMSKIE
Strumiany B. Grzmiąca B. i folwark Korzeń, składające się z wsi Strumiany, z karczmy do dworu należącej, i folwarku Korzeń, zaś nomenklatura Grzmiąca nieposiada budynków które woda zabrała, z wszelkiemi zabudowaniami dworskiemi z wyłączeniem gruntów i zabudowań na własność włościan przeszłych, zresztą z wszelkiemi dochodami i użytkami, rolami, łąkami, pastwiskami i zaroślami, z tem co ich całość stanowi i jak się teraz znajdują.

Dobra te graniczą na wschód słońca z dobrami Rembieszew, na południe z Wielgą wsią i Burzeninem, na zachód z Ligotą, a na północ z dobrami Pstrykonie i folwarkiem Anielówem; odległe są od miasta Sieradza wiorst 14, Burzenina 3, Widawy 6, Łasku 21 a Petrokowa 56, należą do parafii Burzenin, gminy Dąbrowa Widawska, powiecie Łaskim, gubernii Petrokowskiej, których właścicielem Wacław-Mścisław-Napoleon Sokolnicki z własnych funduszów się utrzymujący na folwarku Korzeń mieszkający, w którego znajdują się posiadaniu.

Granice są niesporne, obcą dziedziną nieprzedzielone. Całe dobra maja przybliżonym sposobem włók 34 mórg 15 prętów 150, czyli dziesiatyn 525; grunta należą do klasy III, IV i V. Znajdują się zabudowania dworskie szczegółowo w akcie zajęcia opisane; jest karczma przez Józefa Wajroch zajmowana, w której w chwili zajęcia nieszynkowano. Mosiek Joskowicz jest propinatorem za rsr. 67 kop. 50, w Strumianach rocznej dzierżawy.

Inwentarza żywego niemasz, a wysiew i inwentarz martwy w akcie zajęcia opisane.

Podatki dworskie do kasy w Łodzi opłacane, wynoszą rocznie rs. 106 k. 18.

Więcej szczegółowy opis dóbr Strumiany B. Grzmiąca B. i folwarku Korzeń, pod względem klasyfikacji gruntów, stanu zabudowań i innych szczegółów, znajduje się w protokule zajęcia u popierającego sprzedaż Patrona Modrzejewskiego, gdzie równie zbiór objaśnień i warunków każdego czasu przejrzane być mogą.

Protokuł zajęcia doręczony jest w kopjach: Pisarzowi Sądu Pokoju w Sieradzu Władysławowi Porczyńskiemu i Wójtowi gminy Dąbrowa Widawska Józefowi Brochockiemu, do rąk własnych, w dniu 6 (18) Marca 1869 roku; następnie do księgi wieczystej dóbr zajętych w Kancelarji Ziemiańskiej dnia 6 (18) Maja t. r. wniesiony i wpisany, a do księgi zaaresztowań w biurze Pisarza Trybunału utrzymywanej, d 8 (20) Maja t. r. wpisany i zaregestrowany został.

Sprzedaż dóbr tych odbywać się będzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu, w miejscu zwykłych posiedzeń w pałacu sądowym, przy ulicy Józefiny stojącym.

Pierwsze ogłoszenie warunków licytacji i sprzedaży na audjencji Trybunału w dniu 1 (13) Lipca r. b. o godzinie 10 z rana nastąpiło, drugie dnia 15 (27) Lipca, trzecie dnia 29 Lipca (10 Sierpnia) r. b. Termin do tem czasowego przysądzenia tych dóbr, wyrokiem tegoż Trybunału na d. 9 (21) Września r. b. godzinę 10 z rana, w miejscu zwykłych posiedzeń wyznaczony został. Popierający sprzedaż, za dobra te sumę rs. 10,000 podał.

Kalisz d. 30 Lipca (11 Sierpnia) 1869 r.
1 1 Asesor Kolegjalny. J. Migórski.

N. D. 5925. Podpisany Obrońca przy Senacie, w Warszawie pod Nr. 649 zamieszkały, zawiadamia i ogłasza niniejszem, iż na żądanie Józefy z Dyzmańskich po Jacentym Przybysławskim pozostałej wdowy, w Warszawie pod Nr. 497 *a.* zamieszkałej, przeciw: 1. Stefanowi-Aleksandrowi dwóch imion Dyzmańskiemu obywatelowi, w dobrach Janówek, w Powiecie Węgrowskim Gubernji Siedleckiej zamieszkałemu, w imieniu własnem, oraz jako opiekunowi nieletnich Pauliny i Kazimierza rodzeństwa Dyzmańskich pozostałych dzieci. 2. Józefowi Świderskiemu obywatelowi, w Warszawie pod Nr. 2681 zamieszkałemu, jako tychże nieletnich przydanemu opiekunowi, i 3. Sukcesorów po Helenie z Dyzmańskich Jakóba Małgorzewicza żonie, jako to: a) Zofji z Małgorzewiczów Alfonsa Helbich obywatela, żonie nieletniej przez małżeństwo usamowolnionej, w asystencji tegoż męża i kuratora, czyli obojga małżonków Helbich, w Warszawie pod Nr. 1587 zamieszkałym; b) Władysławowi Małgorzewicz nieletniemu usamowolnionemu, w asystencji kuratora Józefa Małgorzewicza; c) Józefowi Małgorzewicz obywatelowi, w imieniu własnem, oraz jako kuratorem nieletniego usamowolnionego brata swego Władysława wyżej ad b) wyrażonego, obudwom to jest Władysławowi i Józefowi Małgorzewiczom, w Warszawie pod Nr. 497 *a.* zamieszkałym, wszystkimi stawającymi przez Józefa Helbich Patrona. Zapadły w Trybunale Cywilnym w Warszawie dwa wyroki pierwszy z dnia 9 (21) Maja 1869 r. dział oraz opinją biegłych, taksę i sprzedaż nieruchomości Nr. Nr. 497 *a.* w Warszawie nakazujący, drugi z dnia 26 Czerwca (8 Lipca) 1869 r. opinją i taksę biegłych zatwierdzający.

Na podstawie przeto powyższych dwóch wyroków, sprzedaną będzie przez publiczną licytację sądową w drodze działów przed W-ym Kłodzińskim Sędzią Trybunału delegowanym w Wydziale I odbyć sia mającą.

Nieruchomość Nr. 497 *a.* w Warszawie położona, której wartość w taksie biegłych w kancelarji Pisarza Trybunału Wydziału I złożonej, wykryta, wynosi rsr. 138,150 i od takiej też sumy licytacja się zacznie. Taksa jest do przejrzenia w kancelarji Pisarza Trybunału Wydziału I-go.

Po odbyciu pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w dniu 28 Lipca (9 Sierpnia) 1869 r., termin do przygotowawczego przysądzenia tejże nieruchomości wyznaczony został na dzień 10 (22) Września 1869 r. godzinę 1½ z południa i odbędzie się przed W-ym Kłodzińskim Sędzią Trybunału delegowanym, w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Wydziału I.

Zbiór objaśnień i warunków sprzedaży, przejrzany być może w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego Wydziału I i u podpisanego Mecenasa w jego kancelarji w Warszawie przy ulicy Przejazd pod Nr. 649.

Kazimierz Brzeziński, Mecenas.

N. D. 5922. Komornik przy Trybunale Cywilnym w Warszawie.

Podaje do publicznej wiadomości, że prawnie zajęte w drodze egzekucji sądowej ruchomości, sprzedawane będą przez publiczne licytacje, w następujących dniach i miejscach: 1. w d. 8 (20) Sierpnia r. b. i każdodziennie (z wyłączeniem uroczystych świąt) poczynając od godziny 11 z rana, w Warszawie w domu pod Nr. 411 karety, powozy, konie powozowe, uprząż, meble rozmaite, machoniowe, palisandrowe, jesionowe, ozdobne lustra, obrazy rozmaite, dywany, serwety, angielskie, zegary stołowe i ścienne, zegarki kieszonkowe i łańcuchy złote, rozmaita garderoba damska, futra kufry, walizy, samowary, lichtarze, kołdry umbrelki, kotły, rondle, miednice, chustki, globus, żyrandol, wazony ozdobne, i t. p. przedmioty. 2. w dniu 7 (19) Sierpnia r. b. na targu Muranów zwanym, ogodzinie 10 z rana, obraz olejny i woreczek. 3. w dniu 11 (23) Sierpnia r. b. o godzinie 9 z rana na Nowem Mieście w Warszawie, meble machoniowe, palisandrowe, olszowe, jesionowe, i żelazne, lampy, zegary, samowar i t. p. 4. w dniu 8 (20) Sierpnia r. b. o godzinie 9 z rana, na targu za Żelazną Bramą, ckritoar; popielniczka, postument do zegarka, lichtarz, przycisk, herbatnica, tasak, bielizna męzka i kołnierz futrzany. 5. w dniu 11 (23) Sierpnia r. b. o godzinie 10 z rana na tymże targu, garderoba męzka, szaliki, firanki, kaftaniki, ryps. rolety, lustro, kubek, scyzoryk, szczoteczka, i t. p. i 6. na tymże targu w d. 15 (27) Sierpnia r. b. o godzinie 9 z rana, rozmaite meble, machoniowe i jesionowe, lustra, obrazy, lampy, zegary, kufry, płótno, rolety, bielizna stołowa, garderoba męzka i damska, teka, koszyki, fotografie i rękawiczki i t. p. przedmioty.

Warszawa d. 4 (16) Sierpnia 1869 r.
Napoleon Mierkowski, Komornik.
(przy ulicy S-to Jerskiej Nr. 22 nowy)

N. D. 5921. W dniu 7 (19) Sierpnia r. b. o godzinie 11 z rana na targu publicznym w rynku Starego Miasta, w dniu 11 (23) t. m. i r. o godzinie 12 w południe i w temże dniu o godzinie 2 z południa, na targu publicznym Grzybów zwanym w Warszawie, rozmaite ruchomości, fortepian, bilard z rekwizytami, przez licytację sprzedane zostaną.

1 1 *Skierkowski*, Komornik.

N. D. 5912. Prawnie zajęte ruchomości w egzekucji sądowej, w d. 8 (20) Sierpnia r. b. o godzinie 9 rano za Żelazną Bramą, meble machoniowe, i t. p. i w d. 13 (25) Sierpnia t. r. o godzinie 9 rano, algierka futrzana, meble jesionowe i t. p. przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

S. *Nawrocki*, Komornik p. S. A.

N. D. 5989. W dniu 8 (20) Sierpnia 1869 r. o godzinie 11 rano na targu Stare miasto w Warszawie, prawnie zajęte ruchomości, jako to: meble machoniowe, jesionowe, lustra, i t. p. przez publiczną licytację sprzedane będą.

Warszawa d. 3 (15) Sierpnia 1869 r.
Ejchler Komornik przy Sądzie Ap.
Nr. 1774 zamieszkały.

N. D. 5940. W dniu 7 (19) Sierpnia 1869 r. o godzinie 10 z rana na placu targowym około 3 krzyży (Aleksandryjski) zwanym, szesląg machoniowy, szafy, stoły, łóżko, krzesła jesionowe, waliza i t. p., a o godz. 11 z rana na Nowem mieście, łóżka, biórko, kanapa, stoliki jesionowe, komoda machoniowa, szafa sosnowa, zegar i t. p. w Warszawie, jako prawnie zajęte ruchomości przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

1—1 Jan *Orłowski*, Komornik.
w Warszawie pod Nr. 543 *b.* ulica Długa
(dawniej dom Elerta zwany), zamieszkały.

ZAPOZWY EDYKTALNE I ŚLEDCZE.
ВЫЗОВЫ КЪ СУДУ.

N. D. 5680. Starszy Pisarz IX Departamentu Rządzącego Senatu.

Zawiadamia Hipolita Niziołyńskiego współwłaściciela dóbr Libiszew lit. C, nateraz z pobytu i zamieszkania niewiadomego, iż ze strony Ignacego Libiszewskiego i Władysława Smorczewskiego w odwołaniu się od wyroku Sądu Apelacyjnego w dniach 19 i 20 Czerwca (1 i 2 Lipca) 1869 r. w przedmiocie sporów o przymusowe wydzierżawienie folwarku Gorzizna do dóbr Libiszew lit. C, należącego, zapadłego, zapozew naprzeciw niemu wydany w Kancelarji Naczelnego Prokuratora IX Departamentu Rządzącego Senatu, w d. 12 (24) Lipca 1869 r. złożony został.

Warszawa dnia 14 (26) Lipca 1869 r.
Ksawery Krysiński.

N. D. 5406. Гарволинский Судъ Простой Полиции.

Вызываетъ Якова Липковича городскаго извощика въ Прагѣ подъ № 42*а.* жывущаго нынѣ съ мѣста жительства неизвѣстнаго дабы въ теченіи 30 дней явился въ здѣшній Судъ для заявленія ему рѣшенія или же увѣдомилъ о нынѣшнемъ своемъ мѣстопребываніи, въ противномъ случаѣ, будетъ поступлено по закону.

Г. Гарволинъ, 15 (27) Іюля 1869 г.
Подсудокъ, Шпысбахъ.

* * *

Zapozywa Jakóba Lipkowicza dorożkarza w Pradze pod Warszawą pod Nr. 42*a* ostatnio mieszkającego, obecnie z pobytu niewiadomego, ażeby w ciągu dni 30 stawił się w sądzie tutejszym dla ogłoszenia wyroku w jego sprawie zapadłego, albo zawiadomił o mie scu teraźniejszego swego pobytu w przeciwnym bowiem razie postępionem będzie podług prawa.

Garwolin d. 15 (17) Lipca 1869 r.
Podsędek, Szpysbsch.

OGŁOSZENIA PRYWATNE.
ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

N. D. 5944. Do dzisiejszego Numeru Dziennika Warszawskiego dołącza się **TABELA** wygranych pierwszej klasy 113 Loterji Klasycznej Królestwa Polskiego.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury. DODATEK·

(Dalszy ciąg Ogłoszeń w Dodatku.)

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 5504. *Люблинское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ, что 13 (25) Августа сего года въ 12 часовъ утра будутъ производиться торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій на подрядъ по поставкѣ сукна сѣраго 1,193 аршинъ, чернаго сукна 4 аршина, льнянаго холста 185 аршинъ, пачеснаго холста 1,186 аршинъ, обыкновеннаго тика 1,181 аршинъ, на заготовленіе арестантской одежды, бѣлья и постели для Люблинской и Яновской тюремъ, считая аршинъ: сѣраго сукна по 1 руб. 20 коп., чернаго сукна по 1 руб. 14 коп., льняго холста по 25 коп., пачеснаго холста по 18 коп., обыкновеннаго тика по 26 коп. отъ общей суммы двѣ тысячи двадцать восемь рублей девяносто пять копѣекъ (2,028 р. 95 к.) (in minus), съ тѣмъ, что еслибы до исполненія подряда неоказалась нужною поставка сѣраго сукна въ означенномъ количествѣ, то подрядчикъ обязанъ доставить только требуемое количество онаго и вознагражденіе получитъ въ соразмѣрности предположенной имъ общей суммы только за исполненную имъ поставку. За симъ всякій желающій участвовать въ торгахъ обязанъ прислать по почтѣ или представить лично на руки Секретаря присутствія Губернскаго Правленія до 12 часовъ утра 13 (25) Августа с. г. запечатанное заявленіе съ приложеніемъ къ оному казначейской квитанціи въ принятіи отъ него залоговой суммы двѣсти (200) рублей серебромъ наличными деньгами или документами дозволенными къ представленію въ залогъ по обязательствамъ съ казною, условія къ предстоящимъ торгамъ могутъ быть желающими разсмотриваемы ежедневно въ служебное время за исключеніемъ воскресныхъ, праздничныхъ и табельныхъ дней въ Военно-Полицейскомъ Отдѣленіи Губернскаго Правленія.

Заявленія всякаго желающаго торговаться должны быть составлены по ниже изложенной формѣ на гербовой бумагѣ 30-и копѣечнаго достоинства безъ всякихъ подчистокъ и исправленій надлежаще запечатаны сургучемъ въ конвертѣ на имя: „Люблинскаго Губернскаго Правленія" съ изложеніемъ на конвертѣ словъ: объявленіе на поставку сукна, холста и тика для тюремъ Люблинской Губерніи".

Предположенная въ заявленіи сумма должна быть прописью изложена.

Тѣмъ за которымъ подрядъ неостанется залогъ будетъ немедленно возвращенъ, залогъ же подрядчика будетъ задержанъ до исполненія подряда.

Форма заявленія.

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Губернскаго Правленія отъ 17 (29) Іюля с. г. за № 4674, симъ извѣщаю, что я обязуюсь взять въ подрядъ поставку 1,197 аршинъ сѣраго сукна, 4 аршина чернаго сукна, 185 аршинъ льнянаго холста, 1,186 арш. пачеснаго холста и 1,181 аршинъ обыкновеннаго тика для Люблинской и Яновской тюремъ за общую сумму (тутъ выписать прописью и цифрами) и принимаю всѣ условія помѣщенныя въ извѣстныхъ мнѣ торговыхъ кондиціяхъ, квитанцію № казначейства въ полученіи имъ залога 200 руб. прилагаю и таковые самъ готовъ получить на случай если за мною подрядъ неостанется (или же прошу выслать таковые на мой счетъ).

Постоянное мое жительство въ N. писано мною въ N, мѣсяца N, дня N, 1869 года.

(Подпись имя и фамилія).

Г. Люблинъ, 17 (29) Іюля 1869 года.

3—3 Совѣтникъ, Мейеръ.

N. D. 5635. *Плоцкое Губернское Правленіе.*

На основаніи предложенія Члена завѣдывающаго дѣлами Учредительнаго въ Царствѣ Польскомъ Комитета отъ 7 Іюля с. г. за N. 13637, Плоцкое Губернское Правленіе объявляетъ во всеобщее свѣденіе, что на основаніи правилъ о торгахъ, изданныхъ 16 (28) Мая 1833 г. и 3 (15) Сентября 1840 г., въ присутствіи Губернскаго Правленія произведены будутъ 19 (31) Августа с. г. публичные торги (in minus) посредствомъ запечатанныхъ объявленій съ гласною по распечатаніи сихъ объявленій между соискателями подавшими оныя, переторжкою на двухъ-лѣтнюю, начиная съ 1 Января 1870 г., по тоже число 1872 г. поставку дровъ, свѣчъ, ламповаго масла и соломы для войскъ военныхъ управленій и заведеній въ Плоцкой Губерніи, отъ цѣнъ: за $\frac{1}{2}$ куб. сажень дровъ 3 руб. 28 к. за фунтъ свѣчъ 19 коп., за фунтъ масла $16\frac{1}{2}$ коп., за пудъ соломы $19\frac{1}{2}$. Желающій принять на себя означенную поставку обязанъ къ назначенному для торговъ сроку представить или прислать на руки Плоцкаго Губернатора запечатанное объявленіе, составленое по прилагаемой у сего формѣ, съ поясненіемъ, въ таковомъ цифрами и прописью цѣнъ, по какимъ принимаетъ на себя поставку. Къ помянутому объявленію должно быть приложено доказательство Банка, либо казеннаго казначейства, на представленный туда временный залогъ (vadium) въ 10,000 руб. десять тысячъ рублей наличными деньгами, закладными или ликвидаціонными листами. или же казенными облигаціями. Этотъ временный залогъ можетъ быть тоже представленъ; 1) въ кредитныхъ бумагахъ, считая по курсу для каждой бумаги, опредѣленному Министерствомъ Финансовъ, 2) въ акціяхъ и облигаціяхъ всѣхъ желѣзныхъ дорогъ гарантированныхъ Правительствомъ по курсу опредѣленному Министерствомъ Финансовъ, въ томъ числѣ приняты будутъ; акціи Варшавско-Вѣнской и Варшавско-Бромбергской желѣзныхъ дорогъ, въ размѣрѣ 60 процентовъ, а Варшавско-Тереспольской и Фабрично-Лодзкой въ соразмѣрности внесенныхъ на оныя окладовъ; что касается до облигаціи всѣхъ сказанныхъ дорогъ, таковыя будутъ приняты по курсу Варшавской биржи. Окончательный срокъ для подачи объявленій назначается до 12 часовъ утра, того дня въ который назначаны торги. По распечатаніи представленныхъ къ сроку для торговъ объявленій, произведена будетъ между подавшими объявленія соискателями гласная переторжка (in minus), отъ самыхъ выгоднѣйшихъ предложенныхъ для казны цѣнъ, а потому подавшій объявленіе, долженъ лично или посредствомъ уполномоченнаго законнымъ порядкомъ повѣреннаго явиться къ сроку назначеному для торговъ и до производства таковыхъ, подписать торговыя условія въ доказательство знанія оныхъ. Тотъ, кто не представитъ къ назначенному сроку запечатаннаго объявленія, небудетъ допущенъ, къ гласной переторжкѣ.

Объявленія поданныя или присланныя послѣ истеченія назначеннаго срока, или не по формѣ, или безъ соблюденія порядка указаннаго 17 ст. правилъ 16 (28) Мая 1833 г. или съ подчистками, поправками писанныя цифрами безъ прописи, или заключающія въ себѣ предложенія противныя торговымъ условіямъ, наконецъ представленныя безъ пріобщенія къ онымъ доказательства на внесенный временный залогъ, не будутъ приняты и какъ незаконныя будутъ отвергнуты. Наконецъ объявляется, что тотъ за кѣмъ останется подрядъ на торгахъ обязанъ тотчасъ послѣ утвержденія сихъ торговъ, представить въ виды постояннаго залога сумму 20,000 двадцать тысячъ рублей, включая въ то временный залогъ, и что торговыя условія будутъ предъявлены желающимъ въ военно-полицейскомъ отдѣленіи Губернскаго Правленія ежедневно съ 9 часовъ утра до 3 часовъ по полудни, за исключеніемъ воскресныхъ и праздничныхъ дней.

Г. Плоцкъ, 19 Іюля 1869 г.

и. д. Вице-Губернатора,

2—3 Пистолькорсъ.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Плоцкаго Губернскаго Правленія отъ 19 Іюля с. г. за N. 5185, опубликованнаго въ газетахъ, симъ объявляю, что принимаю на себя двухълѣтнюю, начиная съ 1 Января 1870 г. по тоже число 1872 г. поставку дровъ, свѣчъ ламповаго масла и соломы для войскъ, военныхъ управленіи и заведеній въ Плоцкой Губерніи, по слѣдующимъ цѣнамъ: за полукуб. сажень дровъ 00 руб 00 коп. прописью, за фунтъ сальныхъ свѣчъ 00 коп. прописью, за фунтъ ламповаго масла 00 коп. прописью, за пудъ соломы 00 коп. прописью, подвергаясь всѣмъ обязанностямъ поясненнымъ въ торговыхъ условіяхъ, которыя мнѣ въ точности извѣстны. Доказательство (Банка или Казначейства N.) на представленный временный залогъ въ 10,000 руб. (прописью десять тысячъ руб.) при семъ прилагаю. Доказательство сіе, въ случаѣ отступленія отъ торговъ самъ получу обратно. Мѣсто постояннаго жительства моего въ N., написать четко городъ, улицу, номеръ дома, число, имя и фамилію).

N. D. 5913. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Radomiu.*

Zawiadamia wierzycieli hypotecznych niemających prawnie obranego zamieszkania i z pobytu niewiadomych, poniżej przy każdych dobrach na których ich wierzytelności lub ostrzeżenia są ubezpieczonemi, imiennie wyszczególnionych, że dobra te jako zalegające w opłatach rat Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, wystawione zostają na sprzedaż przymusową pierwszą przez licytację publiczną w mieście Radomiu w domu pod Nr. 156, przy ulicy Lubelskiej położonym. w Kancelarji wyznaczonego Rejenta odbyć się mającą, w szczególności zaś dobra:

1. Ceteń A i B, z częścią na wsi Werówce i Krępa z przyległościami i przynależytościami w Okręgu Opoczyńskim w Gubernji Radomskiej położone.

Termin sprzedaży dnia 3 (15) Lutego 1870 roku, przed Rejentem Nalepińskim Michałem. Raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Grudniową 1868 roku wynoszą rs. 1,193. Vadium do licytacji złożyć się mające rs. 2,374.

Licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr 16,266.

Zawiadomienie obecne ogłasza się dla niewiadomych z pobytu SS rów Henryka Szaniawskiego.

2. Czajęczyce z wsią Piotrkowice i sto mórg lasu dawniej do dóbr Skoszyna należącego, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Opatowskim Gubernji Radomskiej położone.

Termin sprzedaży d. 3 (15) Lutego 1870 r. przed Rejentem Tirpitzem Felicjanem. Raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży, włącznie z ratą Grudniową 1868 r. wynoszą rs. 713. Vadium do licytacji złożyć się mające rs. 1,489.

Licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 11,540.

Zawiadomienie obecne ogłasza się dla niewiadomych z pobytu: 1. SS-ów Ksawerego Wojciechowskiego: 2. Ludwiki z Tarnowskich Nowakowej; 3. Wiktorji Birner; 4. Sabiny z Wojciechowskich Miłosz

3. Gapinin z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Opoczyńskim Gubernji Radomskiej położone.

Termin sprzedaży d. 4 (16) Lutego 1870 r. przed Rejentem Nalepińskim Michałem. Raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Grudniową 1868 r. wynoszą rs. 342. Vadium do licytacji złożyć się mające rs. 880.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs 4,756.

Zawiadomienie obecne ogłasza się dla niewiadomych z pobytu: 1. SS ów Ferdynanda Grabkowskiego; 2. Alfreda Smith Ewans; 3. Douglasa Ewans.

4. Jakimowice z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Konieckim Gubernji Radomskiej położone.

Termin sprzedaży d. 4 (16) Lutego 1870 r. przed Rejentem Tirpitzem Felicjanem. Raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Grudniową 1868 r. wynoszą rs. 644. Vadium do licytacji złożyć się mające rs. 1,285.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 9,682.

Zawiadomienie obecne ogłasza się dla niewiadomych z pobytu: 1. SS-ów Józefa Kondrackiego; 2. Wandy Grodzkiej

5. Kowalkowice, składające się z wsiów Kowalkowice, Gaj, Dobruchna i Wilkocin, z przyległościami i przynależytościami w O gu Opatowskim Gubernji Radomskiej położone.

Termin sprzedaży d 5 (17) Lutego 1870 r. przed Rejentem Przychodzkim Michałem. Raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Grudniową 1868 r. wynoszą rs. 900. Vadium do licytacji złożyć się mające rs. 1,988.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 12,795.

Zawiadomienie obecne ogłasza się dla niewiadomych z pobytu: 1. Anny z Kwaśniewskich Zawadzkiej; 2. Karola Zawadzkiego; 3. Leona Boryckiego.

6. Niewierszyn z nomenklaturami: Taraska, Wymysłów, Ostrów i Kamocka-Wola, w Okręgu Opoczyńskim Gubernji Radomskiej, oraz karczma Ostrów w Okręgu Petrokowskim Gubernji Warszawskiej, wraz z gruntami leżące, z przyległościami i przynależytościami.

Termin sprzedaży d. 7 (19) Lutego 1870 r. przed Rejentem Nalepińskim Michałem. Raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Grudniową 1868 r. wynoszą rs. 1,170. Vadium do licytacji złożyć się mające rs 2,411.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 17,232.

Zawiadomienie obecne ogłasza się dla niewiadomej z pobytu Flory z Grochowskich Zarębiny.

7. Ostrołęka, z folwarkiem Wyręba, z przyległościami i przynależytościami, w O-gu i Gubernji Radomskiej położone.

Termin sprzedaży d. 7 (19) Lutego 1870 r. przed Rejentem Przychodzkim Michałem. Raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Grudniową 1868 r. wynoszą rsr. 230. Vadium do licytacji złożyć się mające rs. 704.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3,701.

Zawiadomienie obecne ogłasza się dla niewiadomego z pobytu Zygmunta Boskiego.

8. Pęchów, z przyległościami: Pęchowiec, Sniekoży i Tęczynopol i dobrami Kroblice, w Okręgu Sandomirskim, tudzież z częścią lasów we wsi Smerdynia morgów 474 sążni $17\frac{1}{2}$ obejmujących. z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Staszowskim, Gubernji Radomskiej położone, w dwóch księgach hypotecznie uregulowane.

Termin sprzedaży d 7 (19) Lutego 1870 r. przed Rejentem Tirpitzem Felicjanem Raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Grudniową 1868 r. wynoszą rs. 2 568. Vadium do licytacji złożyć się mające rs. 4,668.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 39,072.

Zawiadomienie obecne ogłasza się dla niewiadomego z pobytu Kajetana Stasiewicz, Kapitana Straży Wewnętrznej.

9. Podzamcze Piękoszowskie, z wsią Dobromyśl, z przyległościami i przynależytościami w Okręgu Szydłowieckim Gubernji Kieleckiej położone

Termin sprzedaży d 9 (21) Lutego 1870 r. przed Rejentem Nalepińskim Michałem. Raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Grudniową 1868 r. wynoszą rs. 165. Vadium do licytacji złożyć się mające rs. 478.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,650.

Zawiadomienie obecne ogłasza się dla niewiadomych z pobytu: 1. Henryka Kaden; 2. Florentyny z Rachalskich Leśniowskiej; 3. Władysława Leśniowskiego; 4. SS-rów Marcjanny z Karońskich Bonieckiej; 5. Heleny z Sosnowskich Tyson; 6. Karola Tyson; 7. Stefanji Sosnowskiej; 8. Władysława Gołębiowskiego; 9. Władysławy z Więckowskich Sosnowskiej; 10. Stanisława Sztejner.

10. Potworów, z wsią Grabowa z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Gubernji Radomskiej położone.

Termin sprzedaży dnia 9 (21) Lutego 1870 roku przed Rejentem Przychodzkim Michałem. Raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży łącznie z ratą Grudniową 1868 r. wynoszą rs. 1,995. Vadium do licytacji złożyć się mające rs. 3,387.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs 27,499.

Zawiadomienie obecne ogłasza się dla niewiadomych z pobytu: 1. Edwarda Potkańskiego; 2. Elzbiety z Jeżmanomskich Valentin d' Hauterive; 3. Hipolita Makomaskiego.

11. Rusinów, do których należą folwarki i wsie: Rusinów, Grabowa, Borowa, Nowy folwark Kawenka zwany, Czekaj czyli Wygoda, Nieznamirowice. Wola Gałecka, Przystałowice i część wsi Gałek, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Opoczyńskim Gubernji Radomskiej położone.

Termin sprzedaży dnia 9 (21) Lutego 1870 roku przed Rejentem Karwadzkim Pawłem. Raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z ratą Grudniową 1868 r. wynoszą rs. 5,819 Vadium do licytacji złożyć się mające rs. 10,519

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 8[illegible],022.

Zawiadomienie obecne ogłasza się dla niewiadomych z pobytu: 1. Sukcesorów Erazma Mąkowskiego; 2. Sukcesorów Jakóba Flatów; 3. Agnieszki Dombek; 4. Feliksa Hampel v. Hempel.

12. Sokołów Modliński zwany, z przyległością Wymysłów (dawniej Górki zwaną) i przynależytościami, w Okręgu Konieckim Gubernji Radomskiej położone.

Termin sprzedaży d. 10 (22) Lutego 1870 roku przed Rejentem Tirpitzem Felicjanem. Raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Grudniową 1868 roku wynoszą rs. 374. Vadium do licytacji złożyć się mające rs. 816.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,746.

Zawiadomienie obecne ogłasza się dla niewiadomych z pobytu: 1. Józefy z Bogusławskich Karwickiej; 2. Marji Bogusławskiej; 3. Stanisława Bogusławskiego; 4. Kazimierza Bogusławskiego.

13. Szumsko, z realnością Kajetanów zwaną i nomenklaturą Leonów, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Staszowskim Gubernji Radomskiej położone.

Termin sprzedaży d 11 (23) Lutego 1870 r. przed Rejentem Nalepińskim Michałem. Raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Grudniową 1868 r. wynoszą rs. 1,232. Vadium do licytacji złożyć się mające rs. 2,629.

Licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 21,982.

Zawiadomienie obecne ogłasza się dla niewiadomych z pobytu: 1. Wojciecha Kaczorowskiego; 2. Eugenji z Biernackich Radolińskiej; 3. Czesława Biernackiego; 4. Kazimierza Biernackiego; 5. Marjanny z Stępniów Majewskiej; 6. Agnieszki z Koneckich Sienkowskiej; 7. Stanisława Koneckiego; 8. Marcina Antowskiego; 9. Józefa Antowskiego; 10. Wincentego Lewandowskiego; 11. Sukcesorów Piotra Romiszowskiego.

14. Szczukowice, z kolonją Janów z przyległościami i przynależytościami w Okręgu

Szydłowieckim Guberni Kieleckiej położone.

Termin sprzedaży d. 11 (23) Lutego 1870 r przed Rejentem Przychodzkim Michałem. Raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Grudniową 1868 r. wynoszą rs. 168. Vadium do licytacji złożyć się mające rs. 450.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,675.

Zawiadomienie obecne ogłasza się dla niewiadomych z pobytu: 1. Henryka Kaden; 2. Sukcesorów Marcjanny z Karońskich Bonieckiej; 3. Sukcesorów Antoniego Bonieckiego.

15. Wierzchowiska A i B, z folwarkiem Rozdroże, z nomenklaturą Rafałów i Leszczyny z przyległościami i przynależytościami w Okręgu Soleckim Guberni Radomskiej położone.

Termin sprzedaży d. 11 (23) Lutego 1870 roku przed Rejentem Karwadzkim Pawłem. Raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży, włącznie z ratą Grudniową 1868 r. wynoszą rs. 1,633 Vadium do licytacji złożyć się mające rs. 3,030.

Licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 25,160.

Zawiadomienie obecne ogłasza się dla niewiadomych z pobytu: 1. Haskla Szwarcberg; 2. Sukcesorów Mośka Mandelman.

16. Wysoczki v. Wysokie Średnie, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Staszowskim Guberni Radomskiej położone.

Termin sprzedaży d 12 (24) Lutego 1870 roku przed Rejentem Przychodzkim Michałem. Raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży, włącznie z ratą Grudniową 1868 r. wynoszą rs. 465. Vadium do licytacji złożyć się mające rs. 1,176.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,064.

Zawiadomienie obecne ogłasza się dla niewiadomego z pobytu Jana Ulrych

17. Zachorzów, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Opoczyńskim Guberni Radomskiej położone.

Termin sprzedaży d. 12 (24) Lutego 1870 r. przed Rejentem Karwadzkim Pawłem. Raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży, włącznie z ratą Grudniową 186- r. wynoszą rs. 413. Vadium do licytacji złożyć się mające rs. 1,189

Licytacja rozpocznie się od sumy rs 7,187.

Zawiadomienie obecne ogłasza się dla niewiadomych z pobytu sukcesorów Jakóba König.

18. Zalesie, z folwarkiem i wsią tegoż nazwiska jak niemniej częścią Kobylskich zwaną, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Staszowskim Guberni Radomskiej położone.

Termin sprzedaży d. 13 (25) Lutego 1870 roku przed Rejentem Nalepińskim Michałem Raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Grudniową 1868 roku wynoszą rs. 342 Vadium do licytacji złożyć się mające rs. 938.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,828.

Zawiadomienie obecne ogłasza się dla niewiadomych z pobytu: 1. Sukcesorów Sabiny Tarłow; 2. Sukcesorów księdza Feliksa Dunina; 3. Rozalji z Żochowskich Tarło.

19. Zbożenna, składające się z folwarków i wsiów Zbożenna, Wydrzyn, Wólka-Dębowa, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Opoczyńskim Guberni Radomskiej położone.

Termin przedaży dnia 13 (25) Lutego 1870 r., przed Rejentem Przychodzkim Michałem. Raty zaległe w chwili zarządzonej przedaży włącznie z ratą grudniową 1868 r. wynoszą rs. 1,665. Vadium do licytacji złożyć się mające rs. 3,233.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 22,855.

Zawiadomienie obecne ogłasza się dla niewiadomego z pobytu Wincentego Krasińskiego.

Uwaga. We wszystkich powyższych dobrach z powodu uwłaszczenia włościan, przedmiotem sprzedaży są wyłącznie tylko grunta po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe.

20. Skrzyńsko, składające się z wsi i folwarku Skrzyńsko, Osady Sitki, inaczej zwanej Milaków, młynów Fryszerka i Serek, z części lasów w granicach Skrzyńska pozostających, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Opoczyńskim Guberni Radomskiej położone.

Termin przedaży dnia 14 (26) Lutego 1870 r., przed Rejentem Nalepińskim Michałem. Raty zaległe w chwili zarządzonej przedaży, włącznie z ratą grudniową 1868 r. wynoszą rs. 1,430. Vadium do licytacji złożyć się mające rs. 2,979.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 22,785.

Nadmienia się jednak, iż na zasadzie uwagi przy art. 22 Najwyżej zatwierdzonych przepisów o wypłacie Listów Likwidacyjnych, tudzież art. 1293 prot. 206 posiedzenia Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem, sprzedaż dóbr Skrzyńsko wraz z prawem do otrzymania wynagrodzenia likwidacyjnego, za uwłaszczone grunta włościan, uważaną będzie za nieważną, jeżeli okaże się, że licytacja odbyła się po ogłoszeniu lub w sam dzień ogłoszenia przez Komisją Likwidacyjną o przyznaniu wynagrodzenia likwidacyjnego.

Zawiadomienie obecne ogłasza się dla niewiadomych z pobytu: 1. Izraela Bergman; 2. Chai z Garfinklów Bergman.

Vadium do wszystkich licytacji powyższych oznaczone, złożone być winno w gotowiźnie, dozwala się jednak przystępującemu do licytacji, vadium oznaczone gotowizną, złożyć Listami Zastawnemi lub Listami Likwidacyjnemi z bieżącemi kuponami, lecz w takiej ilości, by wartość rzeczywista złożonych listów, obliczając tymczasowo, według ostatniego kursu giełdy warszawskiej, wyrównywała sumie vadjalnej w gotowiźnie oznaczonej.

Sprzedaże wzmiankowane odbędą się w terminach powyżej oznaczonych, poczynając od godziny 10 z rana w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej.

Gdyby zaś Rejent przed którym sprzedaż ma się odbywać był przeszkodzonym, sprzedaż odbędzie się w jego kancelarji przed innym Rejentem który go zastąpi.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwych księgach wieczystych i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Wkońcu uprzedza interesantów, iż gdyby w dniu do licytacji oznaczonym, przypadło święto kościelne lub uroczystość dworska pierwszego rzędu, sprzedaż odbędzie się w dniu zaraz następnym w kancelarji tegoż samego Rejenta.

Ostrzeżenie. W razie nie dojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku konkurentów, druga i ostatnia sprzedaż od zniżonego szacunku odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi. (Art. 25 postanowienia b. Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.)

Radom dnia 19 (31) Maja 1869 roku.

Prezes, Zajączkowski.

p. o. Pisarza, J. Malczewski.

N. D. 5913 Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Radomiu.

Zawiadamia wierzycieli hypotecznych nie mających prawnie obranego zamieszkania, i z pobytu niewiadomych, poniżej przy każdych dobrach, na których ich wierzytelności lub ostrzeżenia są ubezpieczonemi, imieniem wyszczególnionych, że dobra te jako zalegające w opłatach rat Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, wystawione na sprzedaż przymusową pierwszą, przez licytację publiczną w mieście Radomiu, w domu pod Nr. 156 przy ulicy Lubelskiej położonym w Kancelarji wyznaczonego Rejenta odbyć się mającą, w szczególności zaś dobra

1. Jawór, Jaworów, Gozdawa, Janowice, Podolany, Jaworska-Wola z przyległościami i przynależytościami, w O-gu Soleckim Guberni Radomskiej położone.

Termin sprzedaży d. 24 Lutego (5 Marca) 1870 r. przed Rejentem Nalepińskim Michałem. Raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Grudniową 1868 r. wynoszą rs. 1,212. Vadium do licytacji złożyć się mające rs 2,590

Licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 22,870.

Zawiadomienie obecne ogłasza się dla niewiadomych z pobytu: SS-ów Włodzimierza Niemirycz; 2. Kazimiery Ogrodzińskiej.

2 Konary składające się z wsi tegoż nazwiska oraz z wsiów: Wola-Konarska i Kujawy z przyległościami i przynależytościami w Okręgu Staszowskim Guberni Radomskiej położone.

Termin sprzedaży d 24 Lutego (5 Marca) 1870 r. przed Rejentem Przychodzkim Michałem. Raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Grudniową 1868 r. wynoszą rs. 2,354. Vadium do licytacji złożyć się mające rs. 4,806.

Licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 38,550.

Zawiadomienie obecne ogłasza się dla niewiadomego z pobytu Wincentego Gawrońskiego.

3. Sienno składające się z miasta Sienno i folwarku tegoż nazwiska oraz wsi zarobnych Starej-wsi, Berezuchy, Górki, części wsi Dębowej-Woli, na kolonją żydowską puszczonej, folwarku i wsi Tarnówek, folwarku i wsi Olechów z nomenklaturą Dunale zwaną, tudzież kolonji Kadłubek, Sarnówek duży i Sarnówek mały; nakoniec z lasów, duża Strona i mała strona zwanych, oraz kolonji Karolinów, Aleksandrów, Eugeniów, Dąbrowa i Adamów z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Soleckim Guberni Radomskiej położone

Termin sprzedaży d. 26 Lutego (7 Marca) 1870 r. przed Rejentem Nalepińskim Michałem. Raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Grudniową 1868 r. wynoszą rsr. 2631. Vadium do licytacji złożyć się mające rs. 5 187.

Licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 32,600.

Spodziewane wynagrodzenie likwidacyjne za spadłe powinności miejskie, przejdzie wraz z dobrami na własność ich nabywcy Na zasadzie uwagi przy art. 22 Najwyżej zatwierdzonych przepisów o wypłacie Listów Likwidacyjnych, tudzież art. 1291 protokółu 206 Posiedzenia Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem, nadmienia się, że przedaż dóbr Sienno, wraz z prawem do otrzymania wynagrodzenia likwidacyjnego za spadłe powinności mieszczan, uważaną będzie za nieważną jeżeli okaże się że licytacja odbyła się po ogłoszeniu, lub w sam dzień ogłoszenia przez Komisją Likwidacyjną o przyznaniu wynagrodzenia Likwidacyjnego.

Zawiadomienie obecne ogłasza się dla niewiadomych z pobytu: 1. Tomasza Ciepielowskiego; 2. Gotliba Gross i innych kolonistów wsi Mysliszewice.

4. Dembowa Wola z nomenklaturą Basinów, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Kozienickim, Guberni Radomskiej położone.

Termin sprzedaży dnia 26 Lutego (7 Marca) 1870 r, przed Rejentem Tirpitzem Felicjanem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Grudniową 1868 r. wynoszą rs. 911, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 2,326.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 9,420.

Zawiadomienie obecne ogłasza się dla niewiadomego z pobytu: 1. Józefa Wyrzykowskiego.

5. Unewel, Celestynów i Olszowice, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Opoczyńskim, Guberni Radomskiej położone.

Termin sprzedaży dnia 27 Lutego (8 Marca) 1870 r., przed Rejentem Karwadzkim Pawłem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Grudniową 1868 roku wynoszą rs. 342, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 780.

Licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 2,920.

Zawiadomienie obecne ogłasza się dla niewiadomego z pobytu Cyprjana Kozłowskiego.

6. Smogorzew, z Wólką Smogorzewską czyli Żabianką oraz kolonjami: Kuroszów, Leokadjów i Anielin, w Okręgu Kozienickim, Guberni Radomskiej położone.

Termin sprzedaży dnia 24 Lutego (5 Marca) 1870 roku, przed Rejentem Karwadzkim Pawłem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Grudniową 1868 r. wynoszą rs. 845, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 303.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 900.

Zawiadomienie obecne ogłasza się dla niewiadomych z pobytu: 1. Księdza Franciszka Maruszak; 2. Marji z Kuroszów Reklewskiej.

7. Sycyńska czyli Szelężna Wólka, Wólka i kolonja Wólka, Sudoł, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Kozienickim, Guberni Radomskiej położone.

Termin sprzedaży dnia 27 Lutego (8 Marca) 1870 roku, przed Rejentem Tirpitzem Felicjanem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Grudniową 1868 r. wynoszą rs. 294, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 430.

Licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 2,020.

Zawiadomienie obecne ogłasza się dla niewiadomych z pobytu: SS-rów Michała Morzkowskiego.

We wszystkich powyższych dobrach z powodu uwłaszczenia włościan, przedmiotem sprzedaży są wyłącznie tylko grunta po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe.

Vadium do licytacji złożyć się mające, powinno być w gotowiźnie, dozwala się jednak przystępującemu do licytacji vadium oznaczone gotowizną, złożyć Listami Zastawnemi lub Likwidacyjnemi z bieżącemi kuponami, lecz w takiej ilości, aby wartość rzeczywista złożonych Listów, obliczając temczasowo według ostatniego kursu Giełdy Warszawskiej, wyrównywała sumie vadjalnej w gotowiźnie oznaczonej.

Uwaga dotycząca dóbr pod pozycjami 1 do 5 wymienionych.

Ponieważ przy wypłacie Listów Likwidacyjnych zatrzymane zostały na wzmocnienie bezpieczeństwa udzielonej pożyczki dla dóbr:

1. Jawór rsr. 2,500 w Listach Likwidacyjnych.
2. Konary rs. 2,950.
3. Sienno rs. 5,600,
4. Dembowa-Wola rs. 5,100.
5. Unewel rs. 700,

nowonabywca zatem tych dóbr pod rygorem relicytacji obowiązany jest wystąpić z częścią pożyczki Towarzystwa wyrównywającą datrzymanym sumom, a to spłacając takową w Kasie Dyrekcji Szczegółowej w ciągu dni 20 po licytacji w Listach Zastawnych Okresu III tej Serji, w jakiej pożyczka do spłaty wskazana zaciągniętą została i wnosząc gotowizną sumy końcowe niedające się spłacić Listami Zastawnemi.

Uwaga dotycząca dóbr pod pozycjami 6 i 7 wyszczególnionych.

Ponieważ przy wypłacie Listów Likwidacyjnych zatrzymane zostały na wzmocnienie bezpieczeństwa pożyczki Towarzystwa Kredytowego dla dóbr:

Ad 6 Smogorzew rs. 9,150 w Listach Likwidacyjnych.

Ad 7 Sycyńska czyli Szelężna-Wólka, rsr. 2,950 w Listach Likwidacyjnych,

Które to sumy przewyższają połowę udzielonych na też dobra pożyczek i z tego powodu szacunek za jaki dobra na licytacji sprzedanemi zostaną, ma być użyty przedewszystkiem na pokrycie zaległości a następnie na spłacenie pożyczki odpowiedniej, złożonym w listach likwidacyjnych sumom. Nabywca zatem dóbr, postąpiony na licytacji szacunek uiści w tym sposobie:

Iż potrąci złożone vadium podług wartości w gotowiźnie obliczone.

Potrąci należności podatkowe i inne uprzywilejowane jakieby oddzielnie uiścił.

Potrąci pożyczkę Towarzystwa Kredytowego na dobrach do dalszego umorzenia pozostającą, a resztę szacunku w ciągu dni 20 pod rygorem relicytacji złoży w Kasie Dyrekcji Szczegółowej, a to w listach zastawnych, lub gotowiźnie według wskazania tejże Dyrekcji.

Wszystkie sprzedaże wzmiankowane odbędą się w terminach powyżej oznaczonych, poczynając od godziny 10 z rana, w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej.

Gdyby zaś Rejent przed którym sprzedaż ma się odbywać był przeszkodzonym sprzedaż odbędzie się w jego Kancelarji, przed innym Rejentem który go zastąpi.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwych księgach wieczystych i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

W końcu uprzedza interesantów iż gdyby w dniu do licytacji oznaczonym przypadło święto kościelne, lub uroczystość galowa dworska pierwszego rzędu, sprzedaż odbędzie się w dniu zaraz następnym w Kancelarji tegoż samego Rejenta.

W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku konkurentów, druga i ostatnia sprzedaż od zniżonego szacunku, odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi, (artykuł 25 postanowienia b. Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.).

Radom, d. 15 (27) Lipca 1869 r.

Prezes, Zajączkowski.

1—1 p. o. Pisarza, J. Malczewski.

N. D. 5706. Управленіе Княжества Ловичскаго.

Симъ объявляетъ, что въ канцеляріи Управленія въ селеніи Лышковице 18 (30) Сентября с. г. въ 12 часовъ дня, будутъ производиться торги на отдачу въ 25-лѣтнѣе арендное содержаніе усадьбы Капера въ коей доселѣ помѣщалась Больница Княжества Ловичскаго.

Усадьба сія заключающая около 30 морговъ новопольской мѣры, снабженная водою, состоитъ въ Ловичскомъ Уѣздѣ, гмины Лышковице, въ 18 верстахъ отъ г. Скерневице, въ 17 же отъ г. Ловича и въ 14 отъ станціи желѣзной дороги Рогово, расположена въ мѣстности изобилующей лѣсами, способствующая къ устройству на ней одного изъ меньшихъ промышленныхъ заводовъ.

Торги начнутся съ суммы 262 р. с. представляющей годичной чиншъ.

Желающіе участвовать въ торгахъ, должны явиться въ означенный срокъ въ Лышковице, снабжены залогомъ въ 150 р. с. наличными деньгами.

Условія для торговъ могутъ быть разсматриваемы въ Управленіи Княжества Ловичскаго, во всякое время, за исключеніемъ праздничныхъ дней.

Лышковице, Іюля 28 (Августа 9) 1869 г.

Помощникъ Управляющаго Княжествомъ,

Колежскій Совѣтникъ,

2—3 Стефановичъ.

N. D. 5483. *Начальникъ Гарволинскаго Уѣзда.*

Объявляетъ, что 19 (31) Августа с. г. въ 12 часовъ утра, будутъ производится въ Гарволинскомъ Уѣздномъ Управленіи торги посредствомъ запечатанныхъ объявленіи на сооруженіе части Мендзиржецкой шоссе 2-го разряда въ участкѣ отъ границы Луковскаго Уѣзда въ городъ Желеховъ и на покупку дороженныхъ инструментовъ и орудій начиная (in minus) отъ суммы 1,438 руб. 80 коп., согласно утвержденной Сѣдлецкимъ Губернскимъ Правленіемъ 23 Іюня 1869 г. смѣтѣ.

Желающіе участвовать въ торгахъ, обязаны приложить къ объявленіямъ кассовую квитанцію на внесенные въ залогъ деньги въ количествѣ 143 руб. 88 коп., каковой залогъ не удержавшемуся при торгахъ, будетъ возвращенъ, а принявшаго подрядъ останется въ казначействѣ до окончательнаго производства работъ и утвержденія пріемосдаточныхъ протоколовъ. Объявленіе должно быть писано четко, чисто и безъ всякихъ ошибокъ, по прилагаемой у сего формѣ, въ случаѣ же отступленія отъ оной или подачи объявленія послѣ 12 часовъ пополудни въ день назначенный для торговъ принято же будетъ. Торговыя условія, а равно смѣта предполагаемымъ работамъ, могутъ быть ежедневно разсматриваемы въ Уѣздномъ Управленіи за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Начальника Гарволинскаго Уѣзда отъ Іюля дня 1869 г. за N. даю свою записку въ томъ, что обязываюсь произвести соотвѣтственно утвержденной смѣтѣ работы при соору-

женіи шоссейныхъ дорогъ II разряда въ Гарволинскомъ Уѣздѣ, а также купить и доставить дороженные инструменты и орудія за сумму . . . (прописью и цифрами) принимая на себя всѣ торговыя условія, которые мнѣ достаточно извѣстны, кассовую квитанцію удостовѣряющую внесеніе залога 143 рублей 88 коп., прилагаю при семъ, съ тѣмъ, что въ случаѣ не признаніи за мною торговъ, деньги самъ получу лично, или же прошу отправить по почтѣ на мой счетъ въ N. постоянное мѣсто жительства въ N. мѣсяца N 1869 г. подписать имя и фамилію.

Гарволинъ Іюля 18 дня 1869 года.

3—3 Дѣлопроизводитель, (. . . . .).

N. D. 5870. *Начальникъ Бѣльскаго Уѣзда.*

Отъ Бѣльскаго Уѣзднаго Управленія объявляетъ, что въ присуствіи сего Управленія 11 (23) Сентября 1869 года въ часъ по полудни, будутъ производиться торги посредствомъ опечатанныхъ объявленій съ пониженіемъ, на поставку продовольствія для арестантовъ Бѣльской тюрьмы съ 1 (13) Января 1870 года по такое же число 1871, начиная съ сѣми коп. сер. за дневную порцію одного арестанта. Желающіе принять участіе въ торгахъ, должны въ выше означенный срокъ подать запечатанныя объявленія, на гербовой бумагѣ съ надписію на конвертѣ „Объявленіе на поставку продовольствія для арестантовъ Бѣльской тюрьмы" и представить квитанцію Казначейства на внесенный залогъ, въ количествѣ 250 руб. наличными деньгами, или же процентными бумагами, принимаемыми на основаніи Существующихъ Постановленій въ залоги. Лицамъ за коими эти торги не останутся представленные ими залоги по окончавіи торговъ немедленно будутъ возвращены, залогъ же лица взявшаго этотъ подрядъ, останется депозытомъ въ Окружномъ Казначействѣ до истеченія опредѣленнаго на поставку срока.

Подробныя условія торговъ могутъ быть разсматриваемы ежедневно съ 9 часовъ утра до 3 часовъ по полудни, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней, въ Бѣльскомъ Уѣздномъ Управленіи.

г. Бѣла 31 Іюля 1869 года.

1—3 Начальникъ Уѣзда, (. . . .).

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Бѣльскаго Уѣзднаго Управленія напечатаннаго въ N. Сѣдлецкихъ Губернскихъ вѣдомостей или Варшавскаго Дневника, я беру на себя поставку продовольствія для арестантовъ Бѣльской тюрьмы съ 1 (13) Января 1870 года по такое же число 1871 г., требуя вознагражденія за дневную порцію одного арестанта по (прописать цыфрою и прописью) и принимаю на себя всѣ условія о симъ торгамъ.

Квитанцію N. Казначейства на представленный залогъ 250 руб. прилагаю, или залогъ въ такомъ же количествѣ и такими то деньгами (при семъ представляю, съ тѣмъ что если торги останутся не за мною, залогъ самъ лично получу) или же прошу отправить по почтѣ на мой счетъ туда-то.

Писалъ въ N. мѣсяца 1869 г.

Подписать четко, имя и фамилію.

N. D. 5882. *Магистратъ Города Ченстохова.*

Объявляетъ, что 1 (13) Сентября с. г. въ 10 часовъ утра въ здѣшнемъ Магистратѣ посредствомъ запечатанныхъ деклараціи, будутъ производится торги (in plus) на арендное содержаніе бруковаго, торговаго, ярмарчнаго и мостоваго сборовъ, въ городѣ Ченстоховѣ, на три года съ 1 (13) Января 1870 г. по 1 (13) Января 1873 года начиная отъ годичной смѣтной суммы 2,820 руб.

Желающіе приступить въ торгахъ, обязаны въ назначеный срокъ представить по прилагаемой формѣ объявленіе съ приложеніемъ залога 282 руб., который отказывающимся будетъ возвращенъ.

Подробныя условія могутъ быть разсмотрѣны въ мѣстномъ Магистратѣ въ часы присутствія.

Форма объявленія.

Согласно объявленію Магистрата города Ченстохова отъ 1 (13) Августа с. г. за N. 4225 представляю настоящее объявленіе въ томъ что обязываюсь взять въ арендное содержаніе бруковаго, торговаго, ярмарчнаго и мостоваго сборовъ за годовую сумму N. (здѣсь слѣдуетъ прописать деньги прописью и цифрами а равно соглашаюсь на всѣ мнѣ въ полнѣ извѣстныя условія. Залогъ въ количествѣ рублей прилагаю.

Писалъ въ NN. мѣсяца дня NN. 186 года.

(здѣсь подписать имя и фамилію.

Г. Ченстоховъ 1 (13) Августа 1869 г.

Президентъ, Маковецкій.

1—3 Секретарь, С ецкій.

N. D. 5869 *Управленіе Начальника Кольскаго Уѣзда.*

Вслѣдствіе предложенія Калишской Казенной Палаты отъ 25 Іюля сего года за № 633, Кольское Уѣздное Управленіе доводитъ до всеобщаго свѣдѣнія, что послучаю несостоящихся торговъ въ первомъ срокѣ будутъ производится новые публичные торги въ присутствіи онаго Управленія въ сокращенномъ срокѣ 12 (24) Августа сего года въ 10 часовъ утра, срокомъ съ 1 (13) Іюля 1869 г. по 1 (13) Анваря 1870 года.

1. На отдачу въ арендное содержаніе дохода отъ пропинаціи въ Казенномъ имѣніи Домбровице расположенномъ въ Гминѣ Косцѣлецъ и Чолово отъ уплачиваемой по постоящее время 1,066 руб. сер. въ годъ.

2. На отдачу въ арендное содержаніе дохода отъ пропинаціи въ казенныхъ деревняхъ Мала весь и Збойно отъ пониженной въ $1/4$ часть сумы опредѣленной къ первымъ торгамъ т. е. отъ 37 руб 50 коп. серебромъ въ годъ.

Всякій затѣмъ желающій торговатся обязанъ прибыть лично или выслать уполномоченное лице въ означенный выше срокъ и мѣсто, и представить предварительный залогъ, въ наличныхъ деньгахъ ликвидаціонныхъ или закладныхъ листахъ равняющійся $1/4$ части сумы опредѣленной къ торгамъ, равно пріобрѣсть отъ подлежащей Власти свидѣтельства о совершеннолетіи и состоятельности своей, торговыя кондиціи могутъ быть пересматриваемы ежедневно во время службы за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Коло, дня 31 Іюля 1869 года.

Начальникъ Уѣзда, (. . . . .)

Дѣлопроизводитель, Балинскій.

N. D. 5484. *Любохенское Лѣсное Управленіе.*

Объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что на основаніи Предписанія Петроковской Казенной Палаты отъ 12 Іюля с. г. за N. 234 въ Любохенскомъ Лѣсномъ Управленіи 19 (31) Августа сего года въ 10 часовъ утромъ, будутъ производиться въ третьемъ срокѣ изустные публичные торги, на продажу лѣса изъ лѣсосѣки N. 21, въ участкѣ Бялобржезіе Округъ I, начиная съ оцѣночной суммы 634 руб. 83 к.

Желающіе участвовать въ торгахъ, обязаны представить залогъ въ количествѣ соотвѣтствующемъ $1/10$ части означенной оцѣнки.

Подробныя условія къ предстоящимъ торгамъ, могутъ быть пересмотриваемы желающими ежедневно во время назначенное для службы, назначенный же къ продажы лѣсъ покажетъ мѣстная лѣсная стража.

Любохенекъ 17 (29) Іюля 1869 года.

Старшій Надлѣсничій, Б ушевичъ.

N. D. 5924. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Józefa Szpiro handlującego w mieście Zgierzu Powiecie Łodzińskim Gubernji Petrokowskiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Kirszrot Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 739*b* zamieszkałego obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 3182 z procentem i kosztami od Moritza v. Maurycego Zand właściciela osady fabryczno-gospodarskiej Posiadło Manja zwanej pod miastem Łodzią Gubernji Petrokowskiej położonej, w temże mieście zamieszkałego, protokółem Antoniego Tymeckiego Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 19 (31) Maja 1869 roku sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ MIEJSKA

Posiadło Manja zwana, wraz z zabudowaniami fabrycznemi, mieszkalnemi i gospodarskiemi, tudzież gruntami ornemi i łąkami w teritorjum miasta Łodzi, pod jurisdykcją Administracyjną, Prezydenta miasta Łodzi w Powiecie Łodzińskim Gubernji Petrokowskiej, a pod Sądową w jurisdykcji Sądu Pokoju w Łodzi i Trybunału Cywilnego w Warszawie położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Moritza v. Maurycego Żand należąca i w części w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około włók dwóch miary nowo-powopolskiej obejmująca, składająca się z następujących części

a Posiadło Manija zwana, obejmuje ogólnej przestrzeni około mórg 20 i pręt. kwad. 58 miary nowopolskiej, część ta w której znajduje się staw rybny około 2 mórg obszerności mający, położona jest w odległości od miasta Łodzi około wiorst 3, w lesie miejskim z którym na około graniczy, oddzielona w około wykopanym rowem, Moritz v. Maurycy Zand posiada takową prawem wieczystej dzierżawy którego dominium directum do Skarbu Królestwa należy.

b. Trzech zagonów w polu przymiarki zwanym między gruntami Lipowskiego i Antoniego Zakrzewskiego leżących.

c Półtory morgi łąki. zaczynającej się od folusza Mania a ciągnącej się do zarośli miejskich po obu stronach rzeczki.

d. Dwóch mórg roli w polu Koziny zwanym między lasem miasta Łodzi i gruntem Piotra Grodzieckiego.

e. Pięciu składów roli w polu Koziny zwanem, między gruntami Józefa Bochińskiego i Drewnowicza.

f) Dwóch składów gruntu od Srebrzyńskiej drogi do Przecznicy za rzeką ciągnących się między gruntami Józefa Bochińskiego i Antoniego Kozulskiego.

g) Trzech zagonów roli w polu na przymiarkach między rolami Walentego Grodzińskiego i Bonifacego Sufalskiego, od Przecznik do Kapitulnych granic ciągnących się.

h) Pięciu zagonów gruntu w polu Przymiarki zwanem, od rowu czyli Ługu do granic kapitulnych ciągnących się, między gruntami Wawrzyńca Grodzieckiego i Błażeja Kozierkiewicza.

i) Dwóch składów roli od drogi srebrzyńskiej do Przeczni ciągnących się, między gruntami Millera i Kielanowicza położonych, a te wszystkie części od pozycji 2 włącznie należą do Zanda prawem dziedzictwa.

Na przestrzeni gruntu Posiadło Mania zwanej są następujące zabudowania:

1. Dom z młynem amerykańskim parowym z drzewa o parterze i pierwszem piętrze gontami kryty o 2 kominach.

2. Budowla masiv murowana o parterze i pierwszem piętrze pod półdachem tekturą smołowcową krytym.

3. Budynek masiv murowany parterowy pod półdachem tekturą smołowcową kryty. Wszystkie te budowle w połączeniu razem młyn parowy amerykański stanowią, który stosownie do aktu urzędowego na dniu 28 Stycznia (9 Lutego) 1868 r. przed Marcelim Jaworskim Rejentem w Łodzi zeznanego, łącznie z gruntem gospodarskim około dwóch włók wynoszącym, stajnią, stodołą, wozownią, spichlerzem i częścią podwórza Maksymiljanowi i Henrjecie z Zandów małżonków Szancer za rsr. 600 rocznie wydzierżawiony został, lecz aktem d. 9 (21) Lipca 1868 roku przed Buszkowskim w Warszawie Rejentem zeznanym, dzierżawa młyna ustąpioną została Zygmuntowi Szancer do dnia 12 (24) Czerwca 1872 r., w skład młyna zadzierżawionego oprócz budowli wyżej opisanych podług wzmiankowanych kontraktów wchodzi młyn o jednym ganku z cylindrem i szpicgankiem, tudzież maszyną parową i kotłem parowym.

Obecnie młyn parowo-amerykański złożony jest z przyrządów po szczególe w akcie zajęcia wymienionych.

4. Budowla masiv murowana z cegły palonej o parterze pierwszym i drugim piętrze dachówką karpiówką kryta, z jednym kominem murowanym. W budowli tej urządzona jest przędzalnia parowa.

5. Budowla masiv murowana w części o parterze i jednem piętrze, dachówką kryta, z kominem murowanym, w zabudowaniu tym mieści się kocioł duży żelazny parowy tudzież maszyna parowa z wszelkiemi przyrządami i rurami.

6. Budowla masiv murowana o parterze pierwszym i drugim piętrze, tekturą smołowcową kryta, o jednym kominie murowanym, w budowli tej mieści się główne koło obrotowe wodne, tudzież przędzalnia tem kołem w ruch wprowadzona.

W zabudowaniach pod pozycją 4 i 6 są utensylja fabryczne i przędzalne po szczególe w akcie zajęcia wymienione, cały zakład przędzalni dzieli się na dwie części z których oddział *A*. jest w posiadaniu Manasza Stejman, drugi zaś *B*. w posiadaniu Moritza Zand.

7. Budowla masiv murowana o parterze i pierwszym piętrze, gontami kryta.

8. Komin główny fabryczny, posługujący do obu maszyn parowych.

9. Gorzelnia masiv murowana w części o parterze na piwnicach, a w części o parterze i jednym piętrze dachówką kryta z kominem murowanym, w gorzelni tej znajduje się aparat parowy i inne utensylja w akcie zajęcia wymienione, podług aktu urzędowego z dnia 9 Maja novi stilli 1869 r. przed Rejentem Jaworskim spisanego, gorzelnia ta z wszelkiemi paratami wydzierżawioną została Mendlowi Morgensztern do d. 27 Października 1870 r. za rs. 25 tygodniowo.

10. Studnia balami cembrowana, pod dachem gontami krytym.

11. Wolarnia z bali gontami kryta.

12. Wozownia z drzewa, gontami kryta.

13 Stodoła gotami kryta.

14. Szopa z desek pod półdachem dranicami krytym.

15 Spichrz masiv murowany o piwnicach, parterze, gontami kryty.

16. Ogród kwiatowo-fruktowy w którym jest drzew różnych owocowych około sztuk 300, tudzież krzewy różne, winagrona, porzyczki i t. p. Ogród ten naokoło obwiedziony jest płotem z żerdzi, prócz tego w ogrodzie są dwie altany z łat i mostek z drzewa.

17. Kloaka z desek.

18. Domek masiv murowany parterowy, tekturą smołowcową kryty, o jednym kominie.

19. Brama dwuskrzydłowa z bali.

20. Studnia balami cembrowana.

21. Gołębnik na słupie z drzewa gontami kryty. W ogródku latarnia na słupie z drzewa.

22. Kuźnia z drzewa parterowa gontami kryta, o jednym kominie murowanym.

23. Kloaka z desek.

24. Piec masiv murowany do suszenia lnu z takimże kominem.

25 Dom z drzewa o parterze i mieszkaniach poddasznych, gontami kryty, dwa kominy murowane mający.

26 Studnia balami cembrowana.

27. Chlewik z drzewa deskami kryty.

28. Dom masiv murowany, parterowy, dachówką kryty, dwa kominy murowane mający, dom ten stanowi karczmę przez Fiszla Rozensztrauch za czynsz roczny na rs. 360 ustanowiony, dzierżawa ta aktem urzędowym daty 28 Stycznia (9 Lutego) 1868 r. przed Jaworskim Rejentem zeznanym na lat 4 Rozensztrauchowi zapewnioną została.

29. Stajnia i drwalnia z drzewa, gontami kryta.

30 Kloaka z dasek gontami kryta.

31. Piwniczka masiv murowana w ziemi.

32. Dom przy karczmie nowo rozpoczęty masiv murowany, dachówką kryty.

33. Stadnia balami cembrowana.

34. Ogródek owocowo-warzywny w którym lest drzewek owocowych około sztuk jejdenaście.

Dochód z nieruchomości wyżej opisanej rocznie jest:

a. Z młyna z gruntami rs. 600.

b Z przędzalni wydzierżawionej Szlejmanowi rs. 1,300.

c. Z gorzelni wydzierżawionej Morgensztemowi rs 525.

d Z karczmy rs. 360.

e. Z przędzalni rs. 700.

Zabudowania i budowle nie przynoszą dochodu gdyż zajmowane są przez robotników koniecznych do fabryk.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, czyli osady fabrycznej znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Józefa Kirszrot Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 739*b* zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

JW. Heljodorowi Janiszewskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Łodzi, w mieście Łodzi urzędującemu na ręce własne.

2. Edmundowi Pohlens Prezydentowi miasta Łodzi w temże mieście urzędującemu, na ręce Wincentego Bednarzewskiego Radnego Magistratu.

Obudwom dnia 19 (31) Maja 1869 r.

Wniesione do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości dnia 4 (16) Lipca 1869 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 12 (24) Września 1869 roku.

Sprzedażą dyrygować będzie Józef Kirszrot, Patron którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 18 (30) Lipca 1869 r.

Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa. d. 18 (30) Lipca 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 5868. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Magdaleny Reichell wdowy, z własnych funduszów utrzymującej się, w Warszawie pod N. 276 zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego w Warszawie pod Nr. 511 u Ksawerego Chraszczewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie obrane mającej, w poszukiwaniu sumy rs. 1,500 i rs. 450 z procentem prawnym od daty ostatniego kwitu w chwili zapłaty obliczyć się mianym i kosztów od Emilji z Anasińskich Bogusławskiej, Nikodema Bogusławskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego małżonki, właścicielki nieruchomości w Warszawie przy ulicy Grzybowskiej pod Nr. 1018 położonej, zaś w Warszawie pod N 592 zamieszkałej, protokółem Ludwika Wichrowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w dniu 20 Maja (1 Czerwca) 1867 roku sporządzonym, zajętą i zaaresztowaną w drodze przymuszonego wywłaszczenia została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Grzybowskiej pod Nr. 1018 na gruncie emfiteutycznym z którego opłaca się czynszu rocznie rs. 1 kop. 80, w Urzędzie Policji Wykonawczej Cyrkułu VII, gminie tegoż Cyrkułu i Magistratu miasta Warszawy w Cyrkule Administracyjnym

VII i VIII, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Warszawie Wydziału II położona, prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Emilji z Anasińskich Bogusławskiej, Nikódema Bogusławskiego małżonki należąca i w tejże posiadaniu zostająca. poszukiwanemi wierzytelnościami hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łokci bieżących 23 na długość, a około łokci 105 na szerokość zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości egzystują następujące zabudowania:

1. Dom murowany o parterze i pierwszem piętrze, blachą cynkową kryty, dwa kominy murowane mający.
2. Oficyna parterowa o piwnicach z drzewa, blachą cynkową a w małej części gontami kryta, dwa kominy murowane mająca.
3. Oficyna murowana o parterze i pierwszem piętrze z piwnicą cynkiem kryta z dwoma kominami murowanemi.
4. Oficyna murowana parterowa z mieszkaniami suterynowemi, dachówką karpiówką kryta, trzy kominy murowane mająca.
5. Komórki z drzewa deskami kryte.
6. Smietnik z desek.
7. Kloaka z desek deskami kryta.
8. Komórki z drzewa deskami kryte.
9. Studnia z pompą i korbą drewnianą.
10. Podwórko w części rynsztokiem z kamieni polnych wybrukowane.

W nieruchomości tej jest jedenastu lokatorów z imion i nazwisk oraz ilość ceny najmu uiszczających w akcie zajęcia wymienionionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Ksawerego Chraszczewskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 511 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień warunki sprzedaży w Kancelarj Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Jana Mitraszewskiego urzędnika tegoż Magistratu.
2. Konstantemu Łąckiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Warszawie Wydziału II, pod Nr. 549 urzędującemu na ręce własne.

Obudwom dnia 22 Maja (3 Czerwca) 1867 roku.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie, dnia 25 Maja (6 Czerwca) 1867 r., a w dniu dzisiejszym, do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 4 (16) Września 1867 roku.

Sprzedażą dyrygować będzie Ksawery Chraszczewski Patron przy Trybunale tutejszym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 7 (19) Czerwca 1867 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 7 (19) Czerwca 1867 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu w dnia 4 (16) Września, 18 (30) Września i 2 (14) Października 1867 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych sprzedaży nieruchomości Nr. 1018 w Warszawie położonej, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z dnia 2 (14) Października 1867 r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia wyż wymienionej nieruchomości na dzień 30 Października (11 Listopada) 1867 r. godz. 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rsr. 3,000 zaś w terminie ostatecznym od ⅔ części szacunku taksą biegłych sporządzić się mianą wynalezionego.

Warszawa d. 5 (17) Paździer. 1867 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym nieruchomość Nr. 1018 w Warszawie położona, przysądzoną została przygotowawczo Ksaweremu Chraszczewskiemu Patronowi za sumę rsr. 3,000 i Trybunał wyrokiem daty 30 Października (11 Listopada) 1867 r. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 2 (14) Stycznia 1868 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w domu pod Nr. 549 przy ulicy Długiej w Wydz. I.

Licytacja w terminie ostatecznym zaczynać się będzie od ⅔ części szacunku taksą biegłych sporządzić się mianą wynalezionego. Na vadium złożyć należy rs. 900.

Warszawa d. 10 (22) Listop. 1867 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Termin powyższy odbytym być nie mógł, gdyż dłużniczka Emilja Bogusławska Nikodema Bogusławskiego Adwokata małżonka, właścicielka nieruchomości, przedmiotem sprzedaży będącej, od wyroku Trybunału Cywilnego w Warszawie w dniu 30 Października (11 Listopada) 1867 roku zapadłego założyła apelacją i Sąd Apelacyjny dopiero wyrokiem w dniu 25 Stycznia (6 Lutego) 1868 r. zapadłym, apelacją Bogusławskiej jako bezzasadną oddalił. Następnie ekstrahentka egzekucji Magdalena Reichel wyrokiem na ilacją zapadłym w dniu 22 Marca (3 Kwietnia) 1868 r. zyskała nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1018 w Warszawie położonej na dzień 22 Kwietnia (4 Maja) 1868 r. godz. 10 z rana, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 przy ulicy Długiej w Wydziale I.

Licytacja zaczynać się będzie od sumy rs. 7,272 kop. 12, jako ⅔ części szacunku taksą biegłych wynalezionego. Na vadium złożyć należy rs. 900.

Warszawa d. 27 Marca (8 Kwiet.) 1868 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórski.

Termin powyższy odbytem być nie mógł, gdyż dłużniczka Emilja Bogusławska właścicielka nieruchomości przedmiotem sprzedaży będącej, na wyroki Trybunału Cywilnego w Warszawie z dnia 30 Października (11 Listopada) 1867ł. i Sądu Apelaczjnego z dnia 25 Stycznia (6 Lutego) 1868 r. zapadłe, zaniosła skargę do Rządzącego Senatu i Rządzący Senat w rozpoznaniu tej skargi wyrokiem na dniu 12 (24) Września 1868 r. zapadłym, wyroki zaskarżone co do warunków zmienił, a zresztą w swej mocy utrzymał. W czasie zaś tym ekstrahentka egzekucji Magdalena Reichel zeszła z tego świata, a pozostali po niej sukcesorowie: a) Agnieszka z Kamińskich po Józefje Pawłowskim pozostała wdowa w Warszawie pod Nr. 78, b) Michał Kamiński doktór w Warszawie pod Nr. 457, c) Ignacy Kamiński Radca Honorowy emeryt, w mieście Częstochowie Powiecie Częstochowskim Gubernji Piotrkowskiej, d) Feliksa Anasińska panna doletna w Warszawie pod Nr. 1257, e) Józefa z Anasińskich Kazimierza Zakrzewskiego urzędnika małżonka, w asystencji i za upoważnieniem męża swego czyniąca. czyli oboje małżonkowie Zakrzewscy w Warszawie pod Nr. 1257 i legatarjusze testamentowi: a) Alojzy Anasiński Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 1257. b) Marja z Kamińskich Jana Holtz urzędnika małżonka, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniąca, czyli oboje małżonkowie Holtz, w imieniu własnem oraz jako rodzice i główni opiekuni Stanisława Holtz Syna swego działający. w Warszawie pod Nr. 457, c) Kamila z Kamińskich Jana Dobrzelewskiego urzędnika drogi żelaznej Warszawsko Wiedeńskiej, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniąca w Warszawie pod Numerem 1549 g., d) Bronisława Kamińska panna pełnoletnia w mieście Częstochowie, Powiecie Częstochowskim, Gubernji Petrokowskiej; e) Ignacy Kamiński, Radca Honorowy, urzędnik Petersburgskiego Depatamentu Celnego. w mieście gubernjalnem Kaliszu, i f) Ludmiła z Chrzanowskich Edwarda Sulickiego obywatela małżonka, w asystencji i za upoważnieniem męża działająca, w Warszawie pod Nr. 3078a. zamieszkali, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Ksawerego Chraszczewskiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod Nr. 511 zamieszkałego obrane mający, działając w dalszym ciągu zyskali wyrok ilacyjny Trybunału Cywilnego w dniu 31 Października (12 Listopada) 1868 r. zapadły, wyznaczający nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1018 w Warszawie położonej, na dzień 9 (21) Grudnia 1868 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie, w domu rządowym pod N. 549 przy ulicy Długiej w Wydziale I.

Licytacja zaczynać się będzie od sumy rs. 7,272 kop. 12, jako ⅔ części szacunku taksą biegłych wynalezionego.

Na vadium złożyć należy rs. 900.

Warszawa d. 4 (16) Listopada 1868 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórski.

Termin powyższy dla braku konkurentów spadł i ze względu więc, że sukcesorowie i legatarjusze Magdaleny Reichel zaprzestali popierania subhastacji tej, dla tego Zaczkiewicz, jako wierzyciel sumy rs. 750 z procentem od d. 10 (22) Lutego 1866 r. należnym, wystąpił z akcją przed Trybunał o podstawienie go w prawa sukcesorów i legatarjuszów Magdaleny Reichel do dalszego popierania subhastacji, zniżenia szacunku o ¼ część i postanowienie iż w terminie ostatecznym licytacja zaczynać się ma od ⅔ części tak zniżonego szacunku, Trybunał wyrokiem w d. 18 (30) Czerwca 1869 r. zapadłym, subrogacją wyrzekł i termin do jej ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1018 w Warszawie położonej, na d. 22 Lipca (3 Sierpnia) 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w domu pod Nr. 549 w Wydziale I. przy ulicy Długiej, a licytacja w tym terminie zaczynać się będzie od ⅔ części zniżonego o ¼ część szacunku, to jest od sumy rs. 5,454 kop. 8½. Na vadium złożyć należy rs. 900.

Warszawa d. 26 Czerw. (6 Lipca) 1869 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórski.

Termin powyższy spadł, i dla tego Zaczkiewicz wyrokiem w Trybunale Cywilnym na ilacją w d. 30 Lipca (11 Sierpnia) 1869 r. zapadłym, zyskał nowy termin do ostatecznego przysądzenia wyż wymienionej nieruchomości na d. 25 Sierpnia (6 Września) 1869 r., godzinę 10-tą z rana, który się oddędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybrnału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I.

Licytacja zaczynać się będzie od sumy rs. 5,454 k. 8½.

Na vadium złożyć należy sumę rs. 900.

Warszawa d. 1 (13) Sierpnia 1869 r.
Podpisarz Trybunału,
1—1 Swierczewski.

LISTY GOŃCZE.
СЫСКНЫЕ ЛИСТЫ.

N. D. *5525. Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Проситъ военные гражданские полицейские власти строго слѣдаетъ за отлучившихся изъ мѣста постояннаго жительства Яномъ Заблоцкимъ изъ гор. Бакаларжева и Яномъ Варсицкимъ изъ дер. Кропивне гмины Куковъ и въ случаѣ розыска препроводитъ во ближайшій или здѣшній Сутъ за карауломъ.

Примѣты:

Яна Заблоцкаго, лѣтъ отъ роду 31, ростъ средній, лицо продолговатое, волорусые, глаза голубые, носъ и ротъ средній, особыхъ примѣтъ неимѣетъ.

Яна Варсицкаго: лѣтъ отъ роду 26, ротъ умѣревный, лице продолговатое, волосы черные, носъ по большій, глаза бурые, борода круглая, особыхъ примѣтъ неимѣетъ.

Г. Кальварія 18 (30 Іюля 1869 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Надворный Совѣтникъ, де Іоне.

* * *

Wzywa wszelkie władze policyjne nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby zbiegłych z miejsca zamieszkania:

1. Jana Zabłockiego w mieście Bakałarzewie.
2. Jana Warsickiego, zamieszkałego we wsi Kropiwne, gminie Kuków, jak najściślej śledziły, a w razie ujęcia Sądowi tutejszemu lub najbliższemu pod strażą dostawiły.

Rysopis:

1. Jana Zabłockiego, lat ma 31, wzrostu średniego, twarzy ściąglej, włosów blond, oczu szarych, nos i usta proporcjonalne, znaków szczególnych żadnych.
2. Jana Warsickiego, lat ma 26, wzrostu średniego, twarzy ściągłej, włosów czarnych, nosa niewielkiego, oczy szare, broda okrągła, znaków szczególnych żadnych.

Kalwarja dnia 18 (30) Lipca 1869 roku.
Sędzia Prezydujący,
Radca Dworu, de Johne.

N. D. 5533. *Кѣлецкій Судъ Исправительной Полиціи.*

Благоволять всѣ власти военныя и гражданскія и частные лица слѣдить за Хаимомъ Квасневскимъ, лѣтъ 36, еврей, росту средняго лице продолговатое, волосы рыжые. глаза пивные, носа умѣреннаго, обвиняемымъ о укрываніе воровства, и въ случаѣ задержанія отправить въ здѣшній или ближайшый Судъ.

Г. Кѣльцы, 16 (28) Іюля 1869 года.
Предсѣдателствующій Судья.
Колежскій Асесоръ, Мицинскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze i osoby prywatne, ażeby Chaima Kwaśniewskiego, lat 36 liczącego, starozakonnego, wzrostu średniego, twarzy ściągłej, włosów rudych, oczów piwnych, twarzy, nosa i ust umiarkowanych obwinionego o ukrywanie kradzieży, śledzić, a w razie ujęcia, tutejszemu Sądowi, lub najbliższemu odesłać raczyły.

Kielce d. 16 (28) Lipca 1869 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegjalny, Miciński.

N. D. *5682. Судъ Исправительной Полиціи въ Ломжи.*

Честь имѣетъ просить военныя и гражданскія власти наблюдающія за порядкомъ и спокойствіемъ края, чтобы Адама Перзановэкаго, прежде въ дер. Турчинъ, Прзестрзельской гмины, Щучинскаго уѣзда, проживающаго нынѣ же по мѣсту пребыванія неизвѣстнаго и отъ наказанія избѣжащаго разыскивали, и въ случаѣ задержанія онаго ва здѣшній Судъ или другій ближайшій мѣста задержанія благоволили доставить.

Примѣты его, имѣетъ отъ роду 38 лѣтъ, взроста средняго, лица округлаго, глаза бурые, волосы темные, особыхъ знаковъ неимѣетъ.

Г. Ломжа, 19 (31) Іюля 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Мильбергъ.

* * *

Wzywa wszelkie władze. tak cywilne jako i wojskowe, nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby na Adama Perzanowskiego poprzednio we wsi Turczynie, gminie Przestrzele, w powiecie Szczuczyńskim mieszkającego, a obecnie z pobytu niewiadomego i przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającego się, baczne oko zwracały, a wrazie ujęcia go sądowi tutejszemu, lub najbliższemu dostawić zechciały.

Rysopis jego jest następujący: ma lat 38, katolik, wzrostu średniego. twarzy okrągłej, oczu burych, włosów ciemnych, znaków szczególnych niema.

Łomża d. 19 (31) Lipca 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Milberg.

N. D. 5778. *Судъ Исправительной Полиціи II. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Симъ проситъ всѣ военныя и гражданскія власти, которыя обязаны смотрѣть за порядкомъ въ Государствѣ, дабы на Карьля Райпертъ, лѣтъ 29 отъ роду имѣющего, неженатаго, католическаго вѣроисповѣданія. винокуръ, постоянно въ гм. Дрвалевъ, Горно-Кальварійскаго Уѣзда, временно въ деревни Студзянкахъ, гминѣ Магнушевъ Ковеницкомъ Уѣздѣ проживаживавшаго въ настоящее время по мѣстопребыванію не извѣстнаго, особенное обращали вниманіе и во случаѣ поимки въ здѣшній или ближайшій Судъ отослали.

Г. Варшава, 29 Іюля (10 Августа) 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Мочидловскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jak wojskowe nad porządkiem w kraju czuwające, aby na Karola Rajpert lat 29 liczącego, bezżennego, katolika, gorzelanego, stale w gminie Drwalew, Powiecie Górno-Kalwaryjskim, czasowo we wsi Studziakach. gminie Magnuszew, Powiecie Kozienickim zamieszkałego, obecnie z pobytu niewiadomego, przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającego się, szczególną baczność dawały i w razie dostrzeżenia tegoż Sądowi tutejszemu lub najbliższemu dostawiły.

Warszawa, d. 29 Lipca (10 Sierpnia) 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Moczydłowski.

N. D. 5788. *Судъ Исправительной Полиціи въ Брестѣ-Куявскомъ.*

Предлагаетъ всѣмъ властіямъ такъ военнымъ какъ гражданскимъ, дабы возвращали свое вниманіе на Валентія Круляка v. Лопущака, жителя деревни Лекаржевице нынѣ изъ мѣста жительства неизвѣстнаго, въ случаѣ поимки его, здѣшнему Суду или ближайшему оставили, для поступленія съ нимъ по закону.

Примѣты Валентія Круляка лѣтъ отъ роду 20, ростъ умѣренный, волосы тешные, глаза голубые, лицо и борода продолговатая.

Брест, 26 Іюля (7 Августа) 1869 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Надворный Совѣтникъ,
Тринишевскій.

* * *

Wzywa wszystkie władze tak wojenne jako też i cywilne, ażeby zwracały baczne oko na Walentego Krulaka vel Lopuszczaka, mieszkańca wsi Lekarzewice, obecnie z pobytu niewiadomego, i wrazie ujęcia go, aby go odstawiły Sądowi tutejszemu, lub najbliższemu, dla postąpienia z nim według prawa.

Rysopis Walentego Krulak: lat ma 20, wzrostu średniego, włosy ciemne, oczy niebieskie, brodę i twarz ściagłą.

Brześć d. 26 Lipca (7 Sierp.) 1869 r.
Sędzia Prezydujący,
Radca Dworu, Tryniszewski.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.